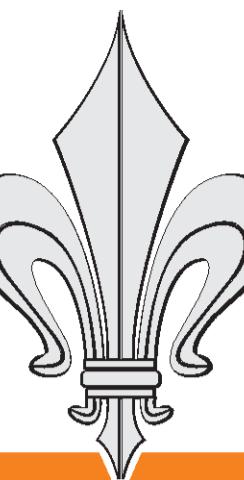

Mūsų laikas

Jurbarko miesto ir rajono laikraštis

Nr. 24 (1176) 2018 m. birželio 15 d. PENKTADIENIS

www.musulaikas.lt

Kaina 0,70 Eur

Šimtas vadovavimo bibliotekai dienų – ant INKVIZICIJOS laužo

5 psl.

J. Pažereckienės nuotr.

Jau šimtas dienų, kai Jurbarko r. savivaldybės viešosios bibliotekos direktore tapo Rasida Kalinauskienė. Dirbtai jai tenka visiškai atsiribojant nuo viešoje erdvėje vykstančių politinių debatų tiek dėl laimėto galimai neskaidraus konkurso, tiek dėl su juo susijusio pasekmių šleifo.

GYVA POKARIO ISTORIJA – prie nebylių liudininkų

8 psl.

MARAS IŠGAĘSDINO tarnybų specialistus, o ne kiauliu augintojus

3 psl.

SENA SKRYNIA

Namų interjero, dekorų ir kitos prekės.

- ▶ Prekės gaunamos kas dvi savaitės;
- ▶ Taikomos nuolaidos;
- ▶ Didelis prekių pasirinkimas;
- ▶ Jūsų patogumui darbo dienomis dirbame nuo 10 iki 18 val., šeštadieniais nuo 9 iki 15 val.

Parduotuvė „Sena skrynia“ įsikūrusi Kauno g. 35, Jurbarke.

Naujausia informacija
www.musulaikas.lt

ORGANIZUOJAME
A B B E C C E D
KATEGORIJU
VAIRAVIMO KURSUS
NUOLAT organizuojami

JURBARCO
SAUGAUS EISMO
CENTRAS

GERA
KAINA!

Telefonas:
8 686 56335;
8 686 51365

Registracija: Vasario 16-osios g. 10 b
Vairavimas Kaune ir Tauragėje pagal pageidavimą

Langai, roletai, žaliuzės ... Garažo vartai
Daugiau nei 700 roletų audinių!
Tinkleliai-rémeliai
Tinkleliai-roletai
Automatika
Žaliuzės
NUOLAIDOS!
Aluplast
Brugman
Veka
Balkonų stiklinimas
aliumine ar plastikine
sistema.
Kokybiška ir ilgam! Kęstučio g. 20-1, Jurbarkas 8 657 58520 II Lokresta

SUPERKA
ARGIMETAS
METALO LAUŽA,
IR NAUDOTUS AUTOMOBILIUS
Pasiima savo transportu ir supjausto didesnius gabaritus
Tel.: 8 685 46 102,
8 641 69 428.
Vyturių g. 5, Klišių k., Jurbarko r.
(Buvusios prekybinės bazės teritorijoje)

Prie trečiojo Sajūdžio ažuolo – nelinksmos sajūdininkų kalbos

Lina Juškaitienė

lina.mlaikas@gmail.com

Nuo penktadienio Jurbarko mieste žaliuos trys Sajūdžio ažuolai. Lietuvos persitvarkymo sajūdžio (LPS) 30-mečio proga Dvaro parko prieigose, ugniesių skverelio ir sovietinių karių kapų kaimynystėje, jau žaliuoja ažuolas, kurį penktadienį pasodino LPS Jurbarko iniciatyvinės grupės narai. Kiti du Sajūdžio ažuolai ošia prie Jurbarko kultūros centro – Sajūdžio 10-mečio proga vieną pasodino Jurbarko sajūdininkai, o kitą ta pačią proga – Jurbarko tremtiniai. Birželio 8 dienos popietę Jurbarko sajūdininkai pirmiausia susirinko prie kultūros centro ažuolui, iš kur visi patraukė į parką sodinti trečio ažuoliuko.

„Reikia sodinti visur, kad Jurbarke būtų kuo daugiau Sajūdžio medžių. Jų reikia, kad žmonės neužmigtų, žinotų, jog reikia budeti, būdintis ir keltis. Lietuvai ažuolų nebus per daug“, – „Mūsų laikui“ sakė žinoma jurbarkietė režisierė Danutė Samienė, kurį ažuolą palygino su Sajūdžiu. „Ažuolas – Lietuvos stiprybė, o stipriausias Lietuvos atgimime ir buvo Sajūdis“, – tvirtino Danutė, kuri į Sajūdžio gretas Jurbarke atėjo nuo pirmųjų jo kūrimosi dienų. Naujajam ažuoliukui sодinti parinkta vieta pasitarus su Jurbarko rajono savivaldybės vyr. architekte Gražina Gadliauskienė.

„Jei prieš dvidešimt metų susirinko apie 11 žmonių, tai dabar mūsų susirinko daugiau (apie 30, - aut. past.). Vadinas, Sajūdis aktualė“, – šypsojosi Jonas Bučinskas, miškininkas, kuris ir ažuoliuką sodino, tris trispalvius kuolelius paruoše, medelį apriso, apgenėjo. Kaip sakė J. Bučinskas, penkerių metų paprasta, sėklinę ažuoliuką dovanovo Viešvilės girininkas Kęstutis Masaitis. „Važiuodami pro šalį sustokite pašaistyi. Jei kasdien laistysime, prisis“, – susirkusiuosius ragino vy-

Dvaro parko prieigose, šalia Ugniesių skverelio, pasodintas vienas iš trijų Sajūdžio ažuolų.

ras, pripažinės, kad greičiausiai jis šiuo medeliu pasirūpins, laistys.

Naujasis ažuoliukas žaliuos ypatingoje Jurbarko vietoje, kur kadai-se éjo knygnešių takas. Vyresnieji jurbarkiečiai prisimena, kad maždaug toje parko vietoje stovéjo taip vadinamas „Iskros“ akmuo, skirtas šio Lenino leisto laikraščio platin-tojams. Dabar nera nei akmens, nei ženklo, kur jis stovėjo. Yra kitas paminklinis akmuo, primenantis knygnešius, kurie gabeno Rusijos uždraustąj 1864–1904 metų laiko-tarpių lietuvišką spaudą. Be to, netoliene dar išlikusi dalis senosios Jurbarko muitinės pamatų, kuri stovējo prie Mituvos ir buvo nugriauta Pirmojo pasaulinio karo metu.

Kalbos nelinksmos

Pirmasis Sajūdžio Jurbarko tarybos pirmininkas, Sajūdžio seimynarys, dabar Liberalų sąjūdžio narys Stasys Makūnas savo kalboje, pasodinus ažuolą, ne tiek džiaugėsi Sajūdžio 30-mečiu, kiek apgailestavo, kad Lietuva nera visiškai nepriklau-soma, kas, jo žodžiais, buvo Sajūdžio siekiomybė. Anot S. Makūno, per tuos 30 metų Lietuvoje daug kas īvyko – šalis atgavo nepriklau-somybę, įstojo į NATO, Europos Sąjungą, bet Lietuva atsižadėjo dalies nepriklausomybės, nera visiškai

nepriklausoma. Kalbėdamas jis pabrėžė, kad yra daug įstatymų, pagal kuriuos reikia gyventi, kitų pri-mestų. Jo žodžiais, Lietuvai prime-tama socialinė lytis (turi omeny Pre-zidentės teikiamą Seimui ratifikuoti daug diskusijų sukėlusią Stambulo konvenciją, skirtą kovai su smurtu prieš moteris, - aut. past.). Anot jo, šalyje yra kur kas didesnų bédų, kurių pirmiausia reikia išspręsti.

Vienas iš Sajūdžio Jurbarko tarybos pirmininkų Juozas Karvauskas sutiko su Stasio Makūno pasvarsty-mais ir pridūré, jog ir praėjus 30-iai metų visur, net ir Seime, liko ryš-kus sovietinis atspaudas, jis niekur nedingo, kaip ir vagystės bei korup-cija. Anot pašnekovo, turi praeiti bent 50 metų, kad to tarybinio ant-spado neliktų ir atgimtų lietuviš-kas mentalitetas.

Nuo ko prasidejo Sajūdis

Jurbarko sajūdininkai prie savo sodintų ažuolų sugrįs rudenį. Rug-sėjo 25 dieną, kuomet 1988 metais įsistiegė Jurbarko Sajūdžio iniciatyvinė grupė, vyks Atminimo vakaras. Prie Sajūdžio ažuolų atsiras infor-macinių lentelės, sajūdininkai mies-tiečius ir svečius kvies į parodą Jurbarko kultūros centre – bus eksponuojama surinkta medžiaga – straipsniai, nuotraukos ir kt.

Anot S. Makūno, Jurbarko iniciatyvinę grupę įkūrė keturi asmenys, iš kurių tik du dalyvavo šventinia-me ažuoliuko sodinime. Tai jis pats ir jo žmona Ona. Kiti du – Albina Danisevičiūtė (a. a.) ir Alvydas Adomavicius.

Priminsime, kad Lietuvos persi-tvarkymo sąjūdis įkurtas 1988 me-tų spalio 22–23 dienomis. Šis vi-suomeninis judėjimas siekė ir igy-vendino Lietuvos valstybingumo at-kūrimą 1990 metais.

Stasys Makūnas ne tik džiaugėsi Sajūdžio 30-mečiu, bet ir išsakė tai, kas jam šiuo metu nepatinka.

darė 35 žymūs Lietuvos mokslo ir meno žmonės. Steigiamasis organi-zacijos suvažiavimas īvyko 1988 metų spalio 22–23 dienomis. Šis vi-suomeninis judėjimas siekė ir igy-vendino Lietuvos valstybingumo at-kūrimą 1990 metais.

Tvirčiausi ilgaamžiai

Kaip žinia, ažuolas – tvirčiausias Lietuvos medis. Ažuolai yra ilgaamžiai medžiai, gyvena 500–1000 metų, tačiau pasitaiko ir senesnių ažuolų, gyvuojančių iki 1500 me-tų (ar dar ilgiau) su gana drėtu liemeniu, kaip Stelmužės ažuolas ar kiti panašūs. Lie-tuvoje savaime auga dvi vietinės ažuolų genties viena kitai labai artimos rūsrys – papras-tieji ažuolai ir labai reti bekočiai ažuolai (pastarieji daugiau tik pietvakarių, pietų Lietuvoje). Iš bendro vaizdo jie labai panašūs vieni į kitus matmenimis, lapų forma. Pagal valstybinio miškotvarkos instituto duomenis, ažuolynai Lietuvoje užima 1,99 proc. arba 40 734 ha (2009 m.) visų medynų (miškų) ploto. Palyginimui 2001 m. sudarė 1,8 proc. (34 639 ha) viso medynų ploto. Grynu ažuolynu yra nedaug. Lietuvoje ažuolų-gam-tos paminklų priskaičiuojama per 145.

Parengta pagal Wikipedia.org

Savivaldybėje NEMOKAMAI teikiama teisė-nė pagalba

Kiekvienas Jurbarko rajono gy-ventojas dėl valstybės garantuo-jamos teisinės pagalbos gali kreiptis į Jurbarko rajono savival-dybės administracijos Teisės ir ci-vilinės metrikacijos skyrių, kur piri-minę teisinę pagalbą teikia vy-riaujosi specialistė Roberta Raš-kevicienė (tel. (8 447) 70 185, faks. (8 447) 70 166, el. p. rober-ta.raskeviciene@jurbarkas.lt).

Daugiau informacijos apie valstybės garantuojamą teisinę pagalbą galima rasti savivaldy-bės interneto svetainėje adresu www.teisinepagalba.lt. Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos teikimas finansuojamas iš valstybės biudžeto.

Teisės ir civilinės metrikacijos skyrius

Skelbiams pakartotiniai seniūnaičių rinkimai

Informuojamame, kad 2018 m. gegužés 22-24 d. organizuoti Dariaus ir Girėno, Naujamiesčio bei Centro seniūnaičių rinkimai neįvyko, kadangi rinkimuose dalyvavo mažiau kaip 5 proc. atitinkamos seniūnaitijos gyventoju, turinčių teisę rinkti seniūnaitį. Todėl skelbiame pakartotinius seniūnaičių rinkimus.

Seniūnaitijos pavadinimas	Seniūnaitijos ribos	Rinkimų organizatorius	Rinkimų būdas ir vieta
Dariaus ir Girėno	Dariaus ir Girėno g.	Rinkimų ir apklausos organizavimo komisi jos pirmininkas Romualdas Kuras	Gyventojų apklausa Jurbarko miesto seniūnijoje, 101 kab. 2018-06-26 14.00–17.00 val.
Naujamiesčio	Mokyklos g., Pilės g., Imsrės g., V. Kudirkos g., Birutės g., Lino g., Purienų g., Lauko g. 2, 4, 6, 8, 11 ir iki sankryžos su Sodų g., Vytauto Didžiojo g. 31, 33, 35 37, 52, 53, 55, sodininkų bendrijos „Bišpilis“, „Pilis“	Rinkimų ir apklausos organizavimo komisi jos pirmininkas Romualdas Kuras	Gyventojų apklausa Jurbarko miesto seniūnijoje, 101 kab. 2018-06-27 14.00–17.00 val.
Centro	M. Valančiaus g. 6 ir iki sankryžos su Vilniaus g., Vilniaus g., P. Cvirkos g., K. Donelaičio g., Taikos g., Kalninės g., Vasio 16-osios g., S. Daukanto g., Žemaitės g. 1-11, 13, 15, 17, 19, Lauko g. 1, 3, 5, 7, 9, Vytauto Didžiojo g. 7, 9-30, 32, 34, 36, V. Baltrušaičio g., A. Šabaniausko g., B. Nedzinskienės g., J. Banaičio g., R. Marcinkaus g.	Rinkimų ir apklausos organizavimo komisi jos pirmininkas Romualdas Kuras	Gyventojų apklausa Jurbarko miesto seniūnijoje, 101 kab. 2018-06-28 14.00–17.00 val.

Jurbarko miesto seniūnas Romualdas Kuras

SAULĖS KLINIKA
Vydūno g. 56 B,
Jurbarkas.
Tel.: 8 611 23 550,
51 137.

„Saulės klinikoje“ birželio mėnesių konsultuotos:

- 18 d. ginekologas V. Sedziniuska ir urologas E. Padimanskas.
- 20 d. neurochirurgas K. Jacikevičius (konsultaciją kompenzuoja TLK).
- 20 ir 27 d. dermatologė J. Ūsienė.
- 21 d. angiochirurgas A. Jakutis.
- 25 d. ginekologas V. Sedziniuska ir neurologas V. Lebedžinskas.
- 29 d. ginekologė G. Jievaltienė.
- 28 d. echoskopuotojas V. Želnys.

Maras išgąsdino tarnybu specialistus, o ne kiaulių augintojus

Lina Juškaitienė

lina.mlaikas@gmail.com

Neramiai, bet be panikos. Taip žinią apie afrikinio kiaulių maro židinį Šilaitynės kaime, Seredžiaus seniūnijoje, sutiko patys rajono kiaulių augintojai. Tuo tarpu kaip ant adatų jaučiasi maisto ir veterinarijos tarnybos atstovai.

Kiaulių dar nepjaus

Veliuonos seniūnijoje kalbinti Gricių kaimo ūkininkai augina tris kiaules, kurių kiekviena sveria po 200 kilogramų, todėl žinia apie afrikinio kiaulių maro atvejį kiaulių ūkyje pasėjo nerimą. Tačiau jie nepanikuoja ir neskuba kiaulių skerssti. Suskubo dar labiau sugriežtinti ūkio apsaugą – įsigijo visų reikalingų dezinfencinių priemonių, kurių reikia apsaugoti kiaules nuo užkrauto. Dezinfekuoja batus pries jėdam i tvertą, aptvertas ne tik kiemas, bet ir tvartas, neįleidžia pašalinį.

Tarp kiaulių augintojų nerimą pasėjo valstybinė maisto ir veterinarijos tarnybos (VMVT) informacija, kad birželio 7 dieną Lietuvoje nustytas trečias ir ketvirtas afrikinio kiaulių maro (AKM) židinai mažuose kiaulininkystės ūkiuose, kurių vienas – Šilaitynės kaime, Seredžiaus seniūnijoje. Šiame ūkyje laikytos 3 kiaulės. Tarnyba informavo, kad atliekant epizootinį tyrimą Jurbarko rajone ir siekiant išsiaiškinti, kaip liga galėjo patekti į kiaulių laikymo vietą, nustatyta, kad netoliše, apie 800 m nuo ūkio, anksčiau buvo rasta AKM užkrėstu šernų gaišenų. Taip pat ištyrus nugaišusią kiaulę, jos skrandyje aptikta žalios masės, o tai rodo, jog ūkininkas še-

Asociatyvi VMVT nuotr.

rė gyvulį šviežiai nušienauta žole, nors tai yra griežtai draudžiama.

Birželio 8 dieną buvo sukviestas rajono Ekstremalių situacijų komisijos posėdis. Komisija nuspindė nuo birželio 8 dienos Seredžiaus, Juodaičių, Veliuonos, Raudonės ir Šimkaičių seniūnijose skelbtį ekstremalią situaciją. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymu Šilaitynės kaime kiaulių laikymo vieta paskelbta afrikinio kiaulių maro židiniu. Tai reiškia, kad aplink šį židinį 3 km spinduliu nustatyta afrikinio kiaulių maro židinio apsaugos zona. Seniūnijos žiniomis, iš šią zoną trijų kilometrų spinduliu patenka 17 ūkių ir 45 kiaulės, kurios turi būti paskerstos.

Tiriamas atvejis Tamošiuose

Rajono maisto ir veterinarijos tarnybos atstovai pastaruoju metu – kaip ant adatų. Pirmadienio ryta sklandė gandai, kad nuo afrikinio kiaulių maro galėjo nugaišti ir viena Tamošių kaimo ūkyje tuo metu jis

lė. Jurbarko valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos viršininkas Algirdas Pocius pirmadienį „Mūsų laikui“ patikino, kad vyksta tyrimas dėl šio atvejo, bet, ištystas šios kritisios kiaulės kraują, įtarimai nepasivirtinti. Galutinėi diagnozėi nustatyti pirmadienį buvo vežami nugaišusios kiaulės organai ištirti į Vilnių. „Tyrimas tesiamas. Jokių ligos pozymiu dabar nėra. Kiaulė sunaikinta, saugiai užkasta, paimiti mėginiai, organai tyrimams ir dabar vežami į institutą Vilniuje“, – pirmadienio ryta kalbėjo A. Pocius. Tamošių kaimo gyventojos ūkyje liko dar trys kiaulės.

Sunku apsaugoti

„Visi išgyvena dėl to ir jau nuo labai seniai. Visi žinojo, kad anksčiau ar vėliau ta liga ateis, kitaip nebus“, – „Mūsų laikui“ pirmadienį sakė Veliuonos seniūnas Egidijus Mikšta, komentuodamas kiaulių maro atvejį Šilaitynės kaime. Apie įtarimus Tamošių kaimo ūkyje tuo metu jis

dar nežinojo. Anot seniūno, yra bėda, jog ne visi kiaules auginantys žmonės rimbai žiūrėjo į saugos reikalavimus. Vis dėlto, Veliuonos seniūno žodžiais, net ir griežčiausiai laikantis visų saugos reikalavimų, neįmanoma visu šimtu procentų apsaugoti kiaulių nuo afrikinio maro. „Skraido ir laukiniai paukščiai, ir vabzdžiai“, – sakė jis.

I pagalbą – iš kitų rajonų

„Manau, kad ta žinia visiems padurė padus“, – pirmadienį sakė Seredžiaus seniūnė Rimantė Pavalkienė, paklausta, kokiomis nuotaikomis gyvena vietiniai ūkininkai, kiaulių augintojai. Pasak seniūnės, nerimo yra visiems. Pirmiausia veterinarijos tarnybos specialistams – kiaulių ūkius Seredžiaus, Veliuonos, Juodaičių ir kitose seniūnijose lanko šios tarnybos atstovai. Ne tik vietiniai, Jurbarko rajono, bet jiems i pagalbą suvažiavo veterinarijos tarnybos pajėgos iš Tauragės, Raseinių. Pastaruoju metu lydėti seniūnijų atstovai, nes nepažista kaimų, nežino ūkių.

Valstybinėms maisto ir veterinarijos tarnyboms nurodyta skubos tvarka surašyti afrikinio kiaulių maro apsaugos ir priežiūros zonose esančias kiaulių laikymo vietas ir jose laikomas kiaules, kontroliuoti ir užtikrinti šios ligos kontrolės reikalavimų nuostatų įgyvendinimą. Dėl vasaros karščių grėsmė ligai plisti yra ypatingai didelė, gyventojų prasmoma griežtai laikytis biosaugos reikalavimų.

VMVT informuoja, kad iki liepos 1 d. visos neverslinės kiaulių laikymo vietas bus patikrintos po vieną

kartą, vėliau nustatyti dažnumu bus tikrinamos pakartotinai. Patikrinimų metu inspektorai vertina, kaip laikomas biologinio saugumo prieoniu reikalavimų, kiaulių laikytose dalijami VMVT parengti aktualios informacijos rinkiniai apie gyvūnų užkrečiamasi ligas bei paragindines veterinarinės sanitarijos priemones.

Senosios kartos bėda

Šilaitynės kaime užfiksuoto kiaulių maro, anot Seredžiaus seniūnės, nebuvo įmanoma išvengti. Anot jos, to ir reikėjo tikėtis tokiam ūkyje, kuris yra vienkiemėje pačiame miške ir dar tokiam, kuriame afrikinis kiaulių maras šernus yra išguldės, o šernai iš miško gali konge iki tvoros ateiti. Seniūnė priduria, kad šio ūkio šeimininkai nesubebėjo kiaulių skersti, nes buvo tvartus apsitvérę – saugojo ūkį, bet nepakanamai. Anot R. Pavalkienės, senosios kartos atstovams yra psichologiskai sunku susitaikyti su tuo, jog negali laikyti kiaulių, kurias augino visą gyvenimą. „Galvojo, kad liga eis ir praeis pro juos“, – sakė seniūnė. Pasak jos, dabar greičiausiai ūkininkai suskubs pjauti kiaules.

Kalbintiems Tamošių ir Gricių kaimo kiaulių augintojams atrodo, kad iš ligos, afrikinio kiaulių maro, daromas baubas, be reikalo keliamas panika, nes kiaulės gali nugaišti ir nuo kitų ligų. Be to, afrikinis kiaulių maras nėra pavojingas žmogui. Taip pat kalbinti kiaulių augintojai nesuprantą, kodėl reikia išskersti vias i apsaugos zoną patenkantčias kiaules – kam pjauti vias, net ir sveikas.

Neiti į miškus kol kas pataria, bet dar nedraudžia

Lina Juškaitienė

lina.mlaikas@gmail.com

Jurbarko rajono teritorijoje esančiuose miškuose kol kas patariama nesilankyt, bet dar nedraudžia. Rajono miškuose sausringumas tokas, kad jau paskelbtas didelis pavojus gaisrams kilti (IV gaisringumo klasė) ir nedaug trūksta, kad juose būtų draudžiamas lankytis.

Praėjusį penktadienį, birželio 8 dieną, „Mūsų laiko“ kalbintas valstybinės miškų urėdijos Jurbarko regioninio padalinio vadovas Darius Baziliauskas sakė, jei karščiai toliau tėsis, ateinančią savaitę kreipsis į rajono savivaldybę, kad dėl padidėjusio gaisrų pavojaus būtų draudžiamas lankytis rajono savivaldybės miškuose. Gavę leidimą, miškininkai statyti apie tai informuojančius ženklus. Ir Darius Baziliauskas, ir vyriausiasis miškininkas Mindaugas Grybauskas prašo gyventojų neiti į miškus, o jei jau lankosi, elgtis itin atsakingai, nes, abu pabrėžia, beveik 90 proc. gaisrų miškuose kyla dėl žmogaus kaltės. Abu pašnekovai prašo miške poilsiaujuančių nedegti laužų, o jei kurs – tai tik įrengtose lauzavietėse ir laužą paliki tinkamai užgesintą. Primena, jog gaisrų gali sukelti ir neatsargiai numesta cigaretė. M. Grybauskas prisiminė, kaip ši pavasarį pirmasis gaisras Mociškių

girininkijoje, įtarima, kilo būtent dėl nuorūkos. Ugnį galėjo įpliekti iš pravažiuojančios mašinos numesta nuorūka. Išdegė 45 arai miško – šešerių metų jaunuolynas. Buvo ne tik padaryta žala gyvajai gamtai, bet ir finansinė naštā girininkijai – išdegusi pločiai reikia atkurti, atsodinti.

Pašnekovai priminė ir apie baudas. Vadovaujantis Administracinių nusizengimų kodeksu, priešgaisrinės miškų apsaugos reikalavimų pažeidimas užtraukia išpėjimą arba baudą nuo 30 iki 170 eurų. Miško naikinimas arba žalojimas jį padegant, arba nerūpestingai elgiantis su ugnimi, taip pat kitoks miško gaisrą arba jo išplitimą sukėlės priešgaisrinės miškų apsaugos reikalavimų pažeidimas užtraukia baudą nuo 560 iki 2300 eurų.

„Mūsų laikas“ primena, kad nuo birželio 5 dienos laikinai uždrausta lankytis Tauragės rajono Šilinės ir Eižių girininkijų valdomuose miškuose plotuose.

Ugniesiasai atkreipia dėmesį – pastebėjus miške įspilieskiantį gaisrą, pasistenkite patys jį užgesinti, nes ugnis gali labai greitai išplisti į didesnius plotus. Užsidegusią miško paklotę nedideliamė plote lengvai galima užgesinti patiemis, užplakant liepsnų medžių šakomis, drabužiais arba užtryvant kojomis. Tokius gaisrus taip pat

miškininkai prašo gyventojų miškuose poilsiaujant elgtis atsakingai nei tik su ugnimi. Prašo nešiukšlanti. Vy-

riausasis miškininkas M. Grybauskas pasidžiaugė, kad šiuo požiūriu žmonių samoningumas didėja, pastebimai sumažėjo į mišką suvežamų šiukšlių. Vis dėlto praėjusiais metais teko įvyžiavimą į buvusio Jurbarko karjero teritoriją uždaryti – gavo rajono savivaldybės leidimą draudžiantį važiuoti ženklą pastatyti. To prieikė, nes žmonės išgudrino ten šukšles vežti. Anot M. Grybausko, apskritai situacija nėra bloga, bet prašo atliekas susirinkti, kad būtų smagu ne tik kitiems, bet ir pačiam į tą pačią vietą sugržti.

Miškininkai turi naują vadovą

Buvusiai Jurbarko miškų urėdijai, pertvarkytai į valstybinės įmonės valstybinių miškų urėdijos Jurbarko regioninį padalinį, nuo birželio 1 dienos vadovauja Darius Baziliauskas, prieš tai dirbęs Šakių miškų urėdijoj. 36 metų (gimės 1982 metais) D. Baziliauskas 2015 m. Aleksandro Stulginskio universitete įgijo miškininkystės magistro laipsnį. Valstybės miškotvarkos sistemoje dirba nuo 2004 m., paskutinė darbo vieta – nuo 2011 m. Šakių regioninio padalinio miškotvarkos inžinierius.

Padalinį vadovą paieška paskelbta reorganizuojant valstybinių miškų

Valstybinės miškų urėdijos Jurbarko regioninio padalinio vadovas Darius Baziliauskas sakė, kad rajono miškuose lankytis nedraudžiamas, bet pataria to nedaryti. Redakcijos nuotr.

ūkį, kai nuspręsta anksčiau buvusias 42 miškų urėdijas pertvarkyti į 26 valstybinių miškų urėdijos regioninius padalinius.

2017 m. sausio 1 d. miško žemės plotas Lietuvoje buvo 2189,6 tūkst. ha ir užėmė 33,5 proc. šalies teritorijos, iš jų maždaug pusė yra valstybiniai miškai. Nuo 2003 m. sausio 1 d. bendras miškų plotas padidėjo 144,3 tūkst. ha, o šalies miškingumas – 2,2 proc. Didžiajų dalį miškų sudaro spygliuočių medynai, užimantys 1145,1 tūkst. ha plotą ir sudarantys 55,6 proc. medynų.

**KAINOS
PRAĘJUSI
ŠEŠTADIENĮ (birželio 9 d.)
JURBARKO
TURGUJE**

1 kg braškių – 2-3 Eur
1 kg trešnių – 4 Eur
1 kg vynuogių – 2,80 Eur
1 kg šilaugio – 7,60 Eur
1 kg žirnių anksčių – 4 Eur
1 kg salotų – 7 Eur
1 kg kopūstų – 1 Eur
1 kg agurkų – 1,50 Eur
1 kg pomidorų – 2-2,50 Eur
1 kg bulvių – 1 Eur
1 kg obuolių – 1 Eur
1 kg kriaušių – 1,80 Eur
1 kg krapų – 1 Eur
1 kg svogūnų lašku – 1 Eur
1 l rapsų aliejus – 9 Eur
1 kg pupelių – 2,20-2,50 Eur
1 kg lazdynų riešutų – 3-4 Eur
1 kg glaudytų graikiškų riešutų – 12 Eur
0,5 l medaus – 4,50 Eur
70 g bičių pikio – 3 Eur
1 l pieno – 0,60 Eur
1 l grietinės – 4 Eur
1 kg sviesto – 9 Eur
1 kg varškės – 2,60 Eur
1 kg varškės sūrio – 4 Eur
1 kg rūkyto sūrio – 5 Eur
1 kg žiobrių – 2,50 Eur
1 kg rūkytų žiobrių – 4,50 Eur
1 kg karšių – 2,30 Eur
1 kg rūkytų karšių – 4,50 Eur
1 kg lydeku – 4,50 Eur
1 kg starkių – 4,50 Eur
1 kg rūkytų starkių – 7,50 Eur
1 kg upėtakų – 5,20 Eur
1 kg rūkytų upėtakų – 8,80 Eur
1 kg silkių – 2,80 Eur
1 kg sūdytų lašinių – 4,90 Eur
1 kg lašinukų – 4 Eur
1 kg lašinių su raumeniu – 5,90 Eur
1 kg rūkytų šonkaulių – 2,80 Eur
1 kg rūkytų kauliukų – 2,60 Eur
1 kg „Česnakinės“ dešros – 5,90 Eur
1 kg „Naminės“ dešros – 5,50 Eur
1 kg „Nidos“ dešros – 5,20 Eur
1 kg „Žuvinto“ dešros – 5,10 Eur
1 kg veršio kauliukų – 1 Eur
1 kg rūkytos šoninės – 5,90 Eur
1 kg taukų – 2,10 Eur
1 kg pašteto – 3,12 Eur
1 kg šaltienos – 3,55 Eur
1 kg karkų – 1,90 Eur
1 kg kiaulienos kulininės – 3,50 Eur
2 kg „Ajero“ duonos – 2,50 Eur
0,5 kg plikiotos duonos – 1 Eur
950 g „Kanapių“ duonos – 1,40 Eur
500 g „Grūdų“ duonos – 1,70 Eur
1 kg „Varškės“ pyrago – 1,50 Eur
650 g „Obuolių“ pyrago – 1,80 Eur
450 g „Močiutės“ pyrago – 1 Eur
1 kg šakočio – 9,50 Eur
1 kg šakočio laužo – 7,50 Eur
1 kg varškės spurgų – 2,95 Eur
1 kg avižinių sausainių – 2,50 Eur
1 kg becukrių sausainių – 4,50 Eur
Žąsiukas – 6 Eur
Viščiukas – 2-2,50 Eur
Ančiukas – 2 Eur
Kalakučiukas – 8,50 Eur
Triušis – 25-30 Eur
50 kg avižų – 9 Eur
50 kg kvečių – 9-10 Eur
50 kg žirnių – 12 Eur

Parengė Vytautas Kutkevičius

**Prenumeruokite
laikraštį „Mūsų laikas“!**

Prenumeratos kainos
Įmonėms
1 mėn. – 4,00 Eur,
3 mėn. – 12,00 Eur.

Gyventojams
1 mėn. – 3,50 Eur,
3 mėn. – 9,75 Eur.

Gamtininkai prašo neimti laukinių paukščių jauniklių

Šiuo metu laukiniai paukščiai išveda jauniklius, todėl prasideda problemos, kuomet žmonės, radę vienišus ar pasimetusius jauniklius juos sugaudo, imasi globoti ir taip pasmerkia prazūčiai. Gamtininkai sako, kad neturint žinių, kaip jais tinkamai pasirūpinti, taip elgtis negalima.

Gamtininkai primena, jog pagal Lietuvoje galiojančius įstatymus be specialaus leidimo gaudyti laukinius gyvūnus ar jų jauniklius yra draudžiama. „Radus sužestą gyvūną, jį galima paimti, jei esate tikri, kad galėsite tinkamai gyduti ir prižiūrėti, kol pasveiks. Palikime jauniklius prižiūrēti jūs tėvams. Jie tinkamiausiai pasirūpins savo palikuonais“, – „Mūsų laiko“ skaitytojų prašo Panemunių regioninio parko direkcijos vyriausasis specialistas Raimundas Giedraitis. Tokiam prašymui yra rimtas pagrindas. R. Giedraitis prisiminė naują atvejį Gelgaudiškyje, Panemunių regioninio parko teritorijoje, kaip jam nuo „rūpestingos“ moters teko gelbėti šešis didžiojo dančiasnapio jauniklius. Pašnekovas tikino, kad

Didžiojo dančiasnapio patelė su jaunikliais. Panemunių regioninio parko nuotr.

šių laukinių ančių jauniklių būtų laukusi liūdna baigtis, nes juos išlaikyti nelaisvėje be pasiruošimo neįmanoma.

R. Giedraitis „Mūsų laikui“ pasakojo, kad garbaus amžiaus moteris neva vietoje pasimetusiu naminių ančiukų sugaudė dančiasnapiukus. Gamtininkai po neilgų derybų ir aiškinimų pavyko ją įtikinti pagautus dančiasnapiukus pa-

leisti laisvėn. Jis nunešė juos prie artimiausio vandens telkinio ir paleido pievoje. Kol jauniklius neše dėžėje, juos ore lydėjo motina, kuri tuoju nusileido pievoje šalia jauniklių ir kartu su jais pasitraukė. Gamtininkas spėja, kad patelė ir jaunikliai išsiskyrė, kai juos pabaidė einančius nuo uokso, kur buvo išperėti, link vandens telkinio.

„Mūsų laiko“ inf.

Vasarą naršykite laisvai – „Tele2“ dovanaja net 100 GB

**TOBULA DOVANA
VASARAI**

100GB

**TOBULAS
PASIŪLYMAS**

Pradinė įmoka
1 EUR
mokant mėnesio
mokestį

HUAWEI P smart SAMSUNG Galaxy A8 SAMSUNG Galaxy J5

Prasidėjusi vasara reiškia daugiau laiko sau, taigi jos metu kaip niekada norisi naršyti nevaržomai: internete klausytis muzikos, žiūrėti vaizdo įrašus ar dalintis atostogų nuotraukomis. Todėl technologijų lyderė „Tele2“ kviečia savęs neriboti ir dovanų siūlo net 100 GB duomenų.

„Vasaros atostogų metu tikrai nesinori galvoti apie interneto duomenų likutį, o ir progų naršyti pasitaiko daugiau, todėl besirenkantiems naują planą – paruošėme dovaną“, – sakė Vaida Burnickienė, „Tele2“ prekybos vadovė.

100 GB nemokamų duomenų pasiūlymas šiuo metu galioja su bet kuriuo neribotu pokalbių ir SMS planu nuo 2 GB duomenų (kaina – nuo 8,5 Eur/mén.). Ši dovana bus aktyvinta kartu su sutartimi ir galios 90 d. Lietuvos teritorijoje. Pasiūlymo laikas ribotas.

Pradinė telefonų įmoka – tik 1 Eur!

Pradėti žvalgytis naujo plano bei telefono – dabar yra pats metas ne tik dėl dovanojamų duomenų. Šiuo metu „Tele2“ salonuose ir internetinėje svetainėje www.tele2.lt daugeliui išmaniuju,

Gegužės mėnesių mažėjo nedarbas

Gegužė užimtumas suteiktas beveik 1,1 tūkst. ieškančių darbo asmenų, daugiausiai padėta įsidarbinti – 539 asmenims (Tauragės r. – 236, Jurbarko r. – 140, Šilalės r. – 119, Pagėgių sav. – 44). Pagal neterminuotą darbo sutartį pradėjo dirbti 456 arba 85 proc. įdarbintų. Savarankiškų veiklų, įsigiję verslo liudijimus iki 6 mėnesių, pradėjo 325 bedarbiai (Tauragės r. – 197, Jurbarko r. – 82, Šilalės r. – 33, Pagėgių sav. – 13). Populiariausios veiklos, kurioms bedarbiai igyja verslo liudijimus: statybos darbai, prekyba tik ne maisto produktais, kirpyklų, kosmetikos kabinetų veikla bei variklinių transporto priemonių techninė priežiūra ir remontas. I aktyvios darbo rinkos politikos priemones nukreipti 242 darbo ieškantys asmenys, iš jų 79 įdarbinti skiriant darbo užmokesčio subsidijas, 57 nukreipti mokytis darbo rinkoje paklausią profesiją.

Per mėnesį darbdaviai registravo per 600 laisvų darbo vietų (Tauragės r. – 257, Jurbarko r. – 155, Šilalės r. – 156 ir Pagėgių sav. – 34 darbo vietas). Prasidedant vasarai daugiau darbo pasiūlymų registravo pramonės, statybos ir maitinimo įmonės. Palyginus su balandžio mėnesiu augo statybinių apdailininkų, tinklų pynėjų, virėjų, padavėjų barmenų paklausią profesiją.

„Mūsų laiko“ inf.

Jurbarko r. sav. Teisės ir civilinės metrikacijos skyrius INFORMUOJA

Santuokas įregistruoja:

Birželio 15 d.

14 val.

Giedrius Rutka

1991-10-09 ir

Inga Šaulytė

1988-05-05

Birželio 21 d.

13.15 val.

Lukas Sidorko

1995-05-23 ir

Agnė Vaičiukynaitė

1995-06-22

14 val.

Edvardas Lendraitis

1957-10-21 ir

Angelė Marija Butkuvienė

1945-04-12

Sveikiname būsimus jaunavedžius!

Šimtas vadovavimo bibliotekai dieną – ant INKVIZICIJOS laužo

Rasa Murauskienė
mlaikas@gmail.com

Praėjo jau šimtas dienų, kai Jurbarko r. savivaldybės viešosios bibliotekos direktoriė Rasida Kalinauskienė stojo prie naujų pareigų vairo. Susipažinusi su nauju kolektyvu ir apsilankiusi viešosios bibliotekos filialuose naujoji direktoriė visa galva pasinėrė į kultūrinę-administracinių veiklą, visiškai atsiribodama nuo viešoje erdvėje vykstančių politinių debatų tiek dėl laimėto galimai neskaidraus konkurso, tiek dėl su juo susijusio pasekmį šleifo.

Pamiršti metų pradžioje Jurbarko r. savivaldybės administracijos organizuoto konkurso Jurbarko rajono savivaldybės viešosios bibliotekos direktoriaus pareigoms užimti neleidžia netik socialinių tinklų komentatoriai ir vietas politikai, bet ir Vyriausios tarnybinės etikos komisija. Pastarosios gegužės 24 d. gautas raštas dėl viešųjų ir privačių interesų derinimo valstybinėje tarnyboje įstatymo pažeidimo, raginantis nutraukti konkursą laimėjusios Rasidos Kalinauskienės darbo sutartį, i paviršiu išplukdė ir kitų tokų konkursų paliekamas nepasitikėjimo druzmės: lengvai nuspėjamus konkursų įtvirtinės pareigybės laimėtojus ir jų sėkmę pritrauktas reikalavimų sąlygas. Būtent tai labiausiai ir piktina jurbarkiečius, viešai deklaruojančius požiūrį, kad savivaldybės organizuojami konkursai į vieną ar kitą pareigybę tėra akių dūmimas, kai į tam tikras pareigas patatomi savi, politiškai artimi žmonės. Nors kalbama apskritai apie „savų“ įdarbinimą laisvose biudžetinėse darbo vietose, ant inkvizijos laužo dėl Jurbarko r. savivaldybės administracijos ir rajono mero sprendimo pateko R. Kalinauskienė, prieš pat konkursą įstojujį socialdemokratų partiją. Veikli jauna moteris tvirtina tai padariusi dėl jaunatviško maksimalizmo, noro išbandyti save naujoje sferoje, pritardama socialdemokratių moterų sajungos judėjimui ir panasioms idėjomis. Susidėsčiusi aplinkybių kontekste dėl šito pasirinkimo tapo keiksnojamų konkursų atpirkinimo ožiu.

Siūlo panaikinti sprendimus

I Vyriausiosios tarnybinės etikos komisijos akiratį R. Kalinauskienė pateko 2017 m. vasarą, kai buvo gautos anoniminis skundas. Dirbdama Jurbarko rajono savivaldybės administracijoje R. Kalinauskienė sprendė klausimus, susijusius su finansavimo skyrimu Eržvilkiškių bendruomenės centriui, kurio pirmininke ji buvo, bei Eržvilko kultūros centriui, kuriam tuo metu laikinai vadovavo jos sutuoktinis. R. Kalinauskienė tuokart nebuvovo pateikusi privačių interesų deklaracijos ir tokiai veiksmai pažeidė Lietuvos respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo valstybinėje tarnyboje įstatymą. Buvusių savo kladą dabar ji įvardija kaip žmogiškajį faktorių, kuomet pildydamas daugybę dokumentų kažko nesužūrī, nepamatatai. Galų gale, ir nežinai. Rasida sutinka, kad nežinojimas nuoatsakomybės neatleidžia, tad 2017 metų spalio 25 d. gautą tarnybinę nuobau-

Viešųjų bibliotekų asociacijos posėdyje – naujai darbus pradėjusios – Jurbarko, Šakių ir Tauragės bibliotekų vadovės. Rasida Kalinauskienė pirma iš kairės.

dą – pastabą, tuokart priėmusi kaip tam tikrą pamoką ateičiai. Ši pamoka metams laiko užvérē kelią būti pauskinti. Specialistė vienerius metus nuo pažeidimo paaikiškumo dienos negalėjo būti skatinama, priimama ar renkama į aukštesnes pareigas. Specialių tyrimų tarnybos pateiktais duomenimis, minėta pastaba R. Kalinauskienei buvo panaikinta 2018 m. sausio 12 d., prieš vyksiantį konkursą Jurbarko r. savivaldybės viešosios bibliotekos direktoriės pareigoms užimti. Tačiau tarnybinės nuobaudos panaikinimas savaime nepanaikino konstatuoto įstatymo reikalavimų pažeidimo bei reglamentuojamos sankcijos, t. y., aprabojimo vienerius metus būti skatinama, priimama ar renkama į aukštesnes pareigas.

Vyriausios tarnybinės etikos komisijos nuomone, viešosios bibliotekos direktoriės pareigas neabejotinai aukštesnės už savivaldybės struktūrinio padalinio vadovo ar jo pavaduotojo pareigas, todėl rekomendavo neleisti R. Kalinauskienei dalyvauti sausio parbaigoje vykusiam konkurse. Rekomendacija savivaldybės administracija nepasinaudojo, o minėta specialistė laimėjo konkursą ir buvo paskirta vadovauti Jurbarko r. savivaldybės viešajai bibliotekai. Dabar VTEK atsištame raštė siūlo Jurbarko rajono savivaldybės tarybai ir rajono merui A. Mockevičiui naikinti sprendimus, susijusius su R. Kalinauskienės priėmimu į viešosios bibliotekos direktoriės pareigas, kaip neatitinkančias Viešųjų ir privačių interesų derinimo valstybinėje tarnyboje įstatymo.

Nesutaria dėl pareigų paaukštinimo

Tuo tarpu rajono meras S. Mockevičius su tokiais VTEK siūlymais ir rekomendacijomis nesutinka, nes VTEK aukštesnių pareigų išaiškinime nėra nustatyta aiškiu vertinimo kriterijų. VTEK remiasi LR valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo įstatymu, kuriame nurodytas biudžetinių įstaigų darbuotojų pareigbių skirtumas į grupes. Pagal šį skirtymą įstaigos vadovo pareigas yra aukštesnės už struktūrinio padalinio vadovo ar jo pavaduotojo

pareigas. Jurbarko r. mero įsitikinimu, tokis pareigų skirtumas galimas tik tada, kai lyginamos pareigos toje pačioje įstaigoje ar lygiavertėse įstaigose. Susidariusioje situacijoje konkrečios teisės aktų normos nenumažato, kurios pareigos aukštesnės, nes abi biudžetinės įstaigos pagal įstatymo skirtymą į grupes patenka skirtinėms grupėms (I ir III), o pareigybės vienam ir tam pačiam A lygiui. Tiekišvietimo, kultūros ir sporto skyriaus pavaduotoja, kokias prieš tai pareigas užėmė R. Kalinauskienė, tiek viešosios bibliotekos direktoriė, kuo ji darbar dirba, turi turėti ne žemesnį kaip aukštajį universitetinį arba jam prilygintą humanitarinių arba socialinių mokslių studijų sritis išsilavinimą. Teismų praktikoje pareigybės yra lyginamos pagal joms suteiktus lygius, todėl savivaldybės mero raštė VTEK daroma išvada, kad abi pareigybės yra to paties lygio, todėl joks įstatymas nepažeistas.

Tokią poziciją patvirtina ir Socialinės ir darbo apsaugos ministerijos teisės skyriaus specialistų komentaras. „Tuo atveju, jei, sakykim, darbdavys (steigėjas) perkeltų (galėtų tai padaryti, o šiuo atveju negali, nes tai konkursinės pareigos) darbuotojų iš skyriaus vedėjo pavaduotojo pareigų į direktoriaus pareigas, tai būtų paaukštinimas pareigose. Tuo atveju, kai asmuo dalyvauja konkurse į tam tikras pareigas, jis dalyvauja ne kaip ten dirbantis darbuotojas, o kaip visi kiti kandidatai vienodomis teisėmis, ir, jei laimi konkursą, su juo yra sudaroma nauja darbo sutartis (t. y. tai nelaikoma paaukštinimu),“ – atsakymą dėl pareigų paaukštinimo „Mūsų laikui“ pateikia SADM Ryšių su visuomenės skyrius.

Mintis nukreipia į darbą

Šimtą dieną Jurbarko viešajai bibliotekai vadovaujanti R. Kalinauskienė sako, kad gebėjimas atsiriboti nuo visų šių nemalonų įvykių, igalino ją visą energiją atiduoti darbui. Nė vieno atsakomojo komentaro internautams, nė vieno įsiliejimo į diskusijas. „Nemanau, kad turiu atsakinėti ar atrašinėti į tvorą atgarsius socialiniuose tinkluose. Aš priiu įkritiką,

bet reikia ją pasakyti į akis, gal tu darai ne taip, gal daryk kitaip. Ir kai praėjau savivaldybėje dirbt, niekas nesakė, tu ateik pas mane, patarsiu, ką ir kaip daryti, kaip ką užpildyti, kad privatūs ir viešieji reikalai būtu deklaruoti. Aš priiu tą klaidą, nes išties tada neužpildžiau. Tačiau visada visur garsiai apie tai deklaravau“, – neslepija Rasida.

Naujose pareigose greitai prigijusi bibliotekos direktoriė džiaugiasi įsiliėjusi į draugišką kolektyvą, su kuriuo jau įgyvendina bendrus projektus ir kuria gaires ateičiai. Apsilankiusi viuose 24-iuose viešosios bibliotekos filialuose, R. Kalinauskienė susipažino su kiekvieno iš jų išskirtinėmis galimybėmis, o tuo pačiu ir problemomis. Didžiausia jų – materialinė bazė ir bibliotekinės informacijos automatisavimas (LIBIS). „Čia, pagrindiniam pastate, mes iš tiesų blizgam, šviečiam, tikras stiklo kalnas, o kaimuose dar daug trūksta. Lybiškių filialas neturejo net šildymo, tačiau šiandien jau ta problema sprendžiama, kabiniams radiatoriai. Pernai sutvarkyta Stakų biblioteka, Girdžių filialas kraustomas į erdvesnes patalpas“, – pasakoja direktoriė, džiaugdamasi gerėjančia bibliotekų būkle.

Bendraudama su darbuotojais Rasida sako jaučianti, kiek pastangų ir kūrybinės valios šie įdeda į savo darbą. Bibliotekos funkcija pasikeitė. Ji tapo tikra kultūros įstaiga su daugybė kultūrinii veiklų, parodų, susitikimų su rašytojais, autoriais, kūrėjais. „Be galio išplėstas kultūros laukas, todėl ilgamečiams darbuotojams, kurie daugybė metų dirbo tik tarp knygų, sunkuapti žmonėmis orkestrais. Bet koks džiaugsmas, kad jie sutinka tokiai būti“, – sako direktoriė, surinkusi visą šūsnį bibliotekininkų parengtų projektų, kuriais per bendrus skaitymus, iliustracijas, spektaklius, susitikimus su kūrėjais, stovyklas bus tiesiamas kelias į knygą.

R. Kalinauskienė su užsidegimu pasakoja apie kartu su bibliotekininkais suplanuotas veiklas. Pašaltuonio filialo bibliotekininkės Liudos Neverdauskės vaikų dienos stovykla, Armeiniškių – Aldonos Kemžūrienės Kaimynų diena, siuvyklos įdeja, Vadžgirio – Erikos Žievienės jaunimui skirtos edukacinės veiklos. „Kaip tu kitaip pritrauki sių žmogų, kaip padarysi biblioteką patrauklią, jei nieko naujo neveiksi, nešeisi iš savo pastato“, – įsitikinusi direktoriė, skatinanti visų filialų darbuotojus krautis į krepšį knygas ir patiemis eiti į žmones. Pavyzdys, Violeta Šoblinskaitė, geriausia praejusių metų bibliotekininkė, daranti mobilius išvykas, kurianti teatrą, statanti spektaklius pagal kūrinius, paverčianti juos matomais ir giridimais.

Iš pastato į vidinį kiemą šią vasarą išėjo ir miesto viešoji biblioteka. Biblioteka dirba ir šeštadieniais, ko kitomis vasaromis nebūdavo. Projekto „Rašytojai ir jaunieji iliustruotojai bibliotekoje“ dalyviai, Antano Sodeikos meno mokyklos jaunieji dailininkai, išpuoše bibliotekos vidinį kiemą knygų iliustracijomis, o skaitytojus vilijoja į lauką įšeisti staliukai, lentynos su knygomis, muzika ir interneto prieiga. Biblioteka per vasarą siūlys pasivisiinti kava, ledais, rodis naktinį ki-

ną ir plės erdves į šalia esantį skverelį, kuriame jaunimui patinka leisti laiką. Planuose – ir stacionari vidaus kainuukė, kurioje būtų galima ir knygą paskaityti, ir su draugais susitikti, ir gimbadienį atšvesti. „Kiekvienas tokas apžaidimas – apgalvotas kelias į skaitytą. Visų mūsų bendras tikslas inovatyvi, patraukli biblioteka, atvira įvairaus amžiaus pomėgių, požiūrių skaitytojams“, – sako daug idėjų į tokią paversti turinti R. Kalinauskienė. O kaip pakoreguos planus politikų sprendimai, ar neteks jų perleisti kitam vadovui, sako, negalvojanti. Dirbanti čia ir dabar, nes turi ką nuveikti.

Teisti negalima pasigailėti

Kur bus padėtas kablelis, laiko klausimas. Kol vyksta susirašinėjimas tarp valstybės instancijų, o internautai viešoje erdvėje pilia kritiką ant ydingos konkursų organizavimo tvarkos, opozicija kalba apie mero atstydinimą. Po tokį nuogirdų Tėvynės sajungos-Lietuvos krikščionių demokratų frakcija išplatino prieš interpeliaciją nukreiptą pareiškimą, nes tokis procesas destabilizuot savivaldybės darbą, tuo pačiu ragindami Jurbarko rajono merą Skirmantą Mockevičių laikytis Vyriausiosios tarnybinės etikos komisijos rekomendacijos ir panaikinti sprendimus, susijusius su R. Kalinauskienės paskyrimu į direktoriės pareigas, kaip neatitinkančius Viešųjų ir privačių interesų derinimo valstybės tarnyboje nuostatas.

Atstatyti teisingumą ir iš darbo atleisti bibliotekos direktorię – tokis daugelio pasiskančių viešoje erdvėje verdiktas. Visi susidomėjė laukia, kaip į šią situaciją pažiūrės valdanti koalicija ir taryba. Ir nors dauguma sako nieko asmeniškai neturintys prieš Rasidos veiklą ir darbo kokybę, tikisi, kad konkurso rezultatai bus panaišinti ir konkursas bus skelbiamas iš naujo. Yra siūlančių ir direktorei pačiai paliki darbo vietą.

I klausimą, ar negalvoja dėl kilusio skandalo atsisakyti bibliotekos direktoriės pareigų ir taip „išgelbėti“ mero nuo interpeliacijos, direktoriė atsako tokį minčių neturint: „Atsistatydinčių negalvoju, nes tikrai gerai jaučiuosi dirbdama šią darbą. Aš myliu tai, ką dabar darau, ir megstu tai, ką darau. Ir tikrai nesijaučiu, kad neišpildyčiau kieno nors lūkesčiu, su kokia vizija atėjau, tokia linija ir einu.“

„Prieš Rasidą niekas neturi nieko bries. Bibliotekos direktoriaus postas čia „ne prie ko“. Visa esmė, kad meras su savo satelita socdemais (o gal socdemai su satelitu mero), daro ką nori, nekreipdam jokio dėmesio į morale, taisykles, įstatymus“, – tokį ir kitus panašius internautų pasiskyrus galima rasti ne vien TS-LKD socialinėje feisbuko paskyroje. Panasu, kad visuomenė tikrai tapo nepakanti vystantiems neskaidriems konkursams, ir tokis nepakantumas skatina konkursus į laisvas biudžetinių įstaigų vietas organizatorius teisingai ir nešališkai priimi sprendimus. Kadangi paskutiniame jų – į Jurbarko švietimo, sporto ir kultūros skyriaus vedėjo pavaduotojo vietą „orakulo“ pranašutas vardas nepateko, tikėtina, kad bent jau kurį laiką konkursai bus organizuojami skaidriau.

Kriminalai, nelaimės

Pavogti uosiai

Birželio 7 dieną 82 metų moteris pranešė, jog jai priklausančiame miške, esančiame Jurbarko r. Skliausčių k., nupjauti 7 uosiai. Nuostolis 1500 eurų.

Kilo konfliktas tarp vyru

Birželio 8-osios pavakarę Jurbarko Gedimino g. esančio namo laiptinėje kilus konfliktui, 38 metų vyras sumušė 36 metų vyrą. Nukentėjusiam Jurbarko ligoninėje nustatytas dilbio dalies sumušimas, krūtinės ląstos sumušimas, jis išleistas gydysis į namus.

Išgertvių metu sumušė vyrą ir pavogė pinigus

Birželio 8 dieną 49 metų vyras, gyv. Jurbarko Dariaus ir Girėno g., pranešė, jog birželio 6 dienos vakarą Jurbarko mieste Vyduņo gatvėje, prie Imsrės upelio, išgertvių metu ji sumušė pažįstamas 32 metų vyras ir iš piniginės pagrobė 110 eurų.

Nusipirkо areštuotą automobilį

Birželio 4 dieną automobilių stovėjimo aikštelyje Jurbarko Kauno g. 28 metų vyras iš nepažystamo asmens pirko automobilį „VW Passat“, nežinodamas, jog jis yra areštuotas. Nuostolis 950 eurų.

Po konflikto vienas vyras išvežtas į Kauno klinikas

Birželio 8 dieną 38 metų vyras atvyko pas buvusių 36 metų sugyventinę pasimatytį su savo 9 metų dukra, kuri atsisakė su juo vykti, todėl viešoje vietoje, daugiaubčio namo laiptinėje, Jurbarko Gedimino g., išvyko konfliktas, kurio metu buvęs sugyventinis pradėjo keiktis necenzūriais žodžiais, rodyti nepadorius gestus, garsiai šūkauti, tampę buvusių sugyventinę už rankos riešo. Jos apginti į laiptinę išejo 36 metų moters sugyventinis, kurį atvykėlis užpuolė, išvadino necenzūriniais žodžiais. Išvykus grumtynėms vyrai prarado pusiausvyrą ir nugriuvo ant laiptų. Atvykė medikai 36 metų vyrui nustatė dilbio dalies sumušimą, krūtinės ląstos sumušimą ir išleido gydysis į namus, o 38 metų vyrui įtartas smergenų sutrenkimas; jis išvežtas į Kauno klinikas.

Smurto protrūkiai prieš moteris

Birželio 9 dieną namuose Jurbarko r. Žibintų k. neblaivus (2,23 prom.) 56 metų vyras smurtavo prieš savo 48 metų žmoną. Itariamasis sulaikytas.

Birželio 10 dieną namuose Jurbarko r. Vidkiemio k. neblaivus (2,14 prom.) 29 metų vyras smurtavo prieš savo 20 metų sugyventinę. Itariamasis sulaikytas.

Birželio 11-osios naktį namuose, esančiuose Jurbarko r. Viešvilės sen. Apšiūtų k., neblaivus 48 metų vyras, kuriam nustatytas 1,68 prom. girutas, smurtavo prieš 45 metų seserį, kuriai nustatytas 0,69 prom. girutas. Moteris patyrė fizinių skausmų. Itariamasis sulaikytas.

Vairavo neblaivūs

Gegužės 10 dienos vakarą Jurbarko r. Vadžgirio k. neblaivus (2,66 prom.) 26 metų vyras vairavo automobilį „VW Passat“.

Birželio 9 dieną Jurbarko r. Žindaičių k. neblaivus (2,62 prom.) 43 metų vyras vairavo automobilį „Opel Astra“.

Birželio 10-osios naktį Jurbarko r. Girdžių k. neblaivus (1,73 prom.) 29 metų vyras vairavo automobilį „VW Golf“.

Marijampolės VPK Jurbarko PK inf.

Apie priklausomybių prevenciją Jurbarko r. ugdymo įstaigose

Jurbarko r. policijos komisariato bendruomenės pareigūnas Ramūnas Budrius supažindino su dažniausiai vartojamomis narkotinėmis medžiagomis.

tą disponavimą bei vartojimą,

Policijos pareigūnai akcentavo, jog policija nuolat vykdo preventijos priemones, kuriomis siekiama užkirsti kelią narkotinių, psichotropinių medžiagų vartojimui bei siekiant mokinius apsaugoti nuo pasekmų ir aptarė galimas bendradarbiavimo formas šioje srityje.

Marijampolės apskr. VPK inf. ir nuotr.

Sukdama nepastebėjo lenkiančio automobilio

Pirmadienį, birželio 11 dieną, apie vidurdienį kelyje Jurbarkas–Smalininkai, už posūkio į Greicius, išyko skaudi avarija. Susidūrė du automobiliai – lengvasis „Opel Meriva A“ ir mikroautobusius „Iveco“.

Automobilį „Opel Meriva A“, vairuojanti moteris (g. 1957 m.), pirmiai duomenimis, apsisukdama nepraleido ją lenkiančio automobilio „Iveco“, kurį vairavo vyras (g. 1987 m.), ir susidūrė. Vyras buvo blaivus. Eismo išvyko metu nukentėjo „Opel“ vairuotoja, ji išgabenta į Kauno klinikas dėl stuaburo traumos.

„Opel Meriva A“ vairuotoja važiavo iš Jurbarko pirminės sveikatos priežiūros centro namo, į Greicius. Suko į kairę, į šalutinį kelieką, norėdama apsisukti ir nepastebėjo nuo Jurbarko pusės atvažiuojančio mikroautobuso. Labiausiai nukentėjo „Opel“ priekis – su-

Labiausiai nukentėjo automobilio „Opel Meriva A“ priekis. Ilenktas ir „Iveco“ mikroautobusiuko šonas. Redakcijos nuotraukos.

knežintas tiek, kad teko iškvesti techninės pagalbos mašiną nuvežti nuo kelio. Stipriai ilenktas ir „Iveco“ mikroautobusiuko šonas.

Vairuokite saugiai. Būkite budrūs kelyje.

„Mūsų laiko“ inf.

Seniūnijų sporto žaidynėse nepralenkiama – Jurbarko miesto seniūnija

Krepšinio varžybose nugalėjo Jurbarko miesto seniūnija – tiek vyrai, tiek moterys, tiek senjorai užėmė pirmąsias vietas.

Po visų rungtynių susumavus kiekvienų varžybų rezultatus Jurbarko miesto seniūnija išrinkta sportiškiausia. Apdovanojimą atsiėmė seniūnės Romualdas Kuras. Jurbarko r. sav. nuotr.

Teniso varžybose dalyvavo septynių seniūnijos. Pirma vieta atiteko Smalininkų seniūnijai, antra – Jurbarko miesto seniūnijai, trečia – Seredžiaus seniūnijai.

Taikliausia smiginio varžybose buvo Eržvilko seniūnija, kuri užėmė pirmą vietą, antra liko Seredžiaus, trečia – Smalininkų.

Varžėsi penkių seniūnijų šachmatininkai. Geriausiai sekėsi Jurbarko miesto seniūnijai, antra vieta teko Smalininkų, trečia – Viešvilės, ketvirta – Eržvilko ir penkta Veliuonos seniūnijoms.

Šaškių varžybose ir vėl buvo nepralenkiama Jurbarko miesto seniūnija, antra liko Eržvilko seniūnija, trečia vieta atiteko komandai iš Veliuonos seniūnijos.

Paskutinė rungtis patikrino vyru galimybes traukiant virvę. Šiose varžybose dalyvavo tik trys seniūnijos. Stipriausia komanda buvo iš Eržvilko, antra vietą užėmė Veliuonos, o trečią vietą atiteko Viešvilės seniūnijos.

Po visų rungtynių susumavus kiekvienų varžybų rezultatus Jurbarko miesto seniūnija išrinkta sportiškiausia. Antroje vietoje liko komanda iš Veliuonos seniūnijos, trečia vieta teko Eržvilko seniūnijai.

Seniūnų trikovėje baudų metimo, smiginio ir „golfas kitaip“ rungtynėse, trečią – Seredžiaus seniūnijai.

moterų grupėje, geriausiai pasirodė Skirsnemunės seniūno pavaduotoja Raminta Greičiuvienė, antra liko Raudonės seniūno pavaduotoja Lilita Simonaitienė, o trečia – Rimantė Pavalkienė, Seredžiaus seniūnijos seniūnė. Vyrų grupėje nugalėjo Eržvilko seniūnas Gintaras Kasputis, antrą vietą iškovojo Jurbarko miesto seniūnas Romualdas Kuras, o trečias liko Viešvilės seniūnas Valentinas Kucinas.

Varžybų dalyviai ir prizininkai buvo apdovanoti medaliais ir taurėmis, kuriuos jiems įteikė LR Seimo narys Ričardas Juška ir Jurbarko rajono savivaldybės administracijos direktorė Vida Rekešienė. Administracijos direktorių dalyvius taip pat apdovanojo savivaldybės išteigtais prizais – 100 eurų vertės dovanų čekiais, kurie atiteko 2018 m. Jurbarko rajono savivaldybės seniūnijų sporto žaidynių nugalėtojai Jurbarko miesto seniūnijai ir gausiausiai dalyvių skaičiumi Viešvilės seniūnijai.

Rungčių nugalėtojai dalyvaus Lietuvos seniūnijų sporto žaidynių antrajame etape, kuris numatytas Jurbarke, rugpjūčio 18 d. (data bus tikslina).

„Mūsų laiko“ inf.

Jubiliejiniai A. Sodeikos meno mokyklos metai

Jurbarko Antano Sodeikos meno mokyklai šie metai – išskirtiniai. Praėjusi penktadienį iškilmingai paminėta ir išleista 50-oji mokiniai laida. Jubiliejiniai jie ir pačiai mokyklos direktorei – tai 10-ti vadovavimo šiai įstaigai metai. Meno mokyklos dailės skyriaus mokytoja Inesa Bosaitė šiemet irgi mini jubilieju – mokyklą baigė penkta jos mokiniai laida.

Meno mokyklos absolventų išleistuvės vainikavo įspūdingas šventinis koncertas Krašto muziejaus cerkvės salėje. 33 jaunieji meno mylėtojai, iš kurių 8 baigė dailės skyrių, susirinkusiesiems dovanoję muzikos ir meno kūrinius, kuriais buvo galima pasigrožeti čia pat – jie sukabinti cerkvėje ant sienų. Visą renginį vedė mokyklos pučiamujų orkestro „Šventė“ vadovas mokytojas Vincas Bakšys. Jis ir pristatė koncertavusius absolventus – smuikininkus, kanklininkus, akordeonistą, pianistus, pučiamujų instrumentų atlikėjus, choristus ir kt.

Šiemet Antano Sodeikos meno mokyklą baigė 33 absolventai. Redakcijos nuotr.

Be pažymėjimų apie mokyklos baigimą daugelis buvo apdovanoti ir padėkos raštais už aktyvią veiklą, mokslo pasiekimus. Už labai gerą mokymąsi (tik dešimtukais) ir

aktyvią meninę veiklą buvo apdovanoti: Gintarė Gabrielė Gabšytė, Austėja Gasčiūnaitė, Luka Jakelaitytė, Samanta Lopetaitytė, Ida Masaitytė, Sandra Spaustynaitytė, Alanas Užemeckas ir Vytautė Zakarauskaitė.

Ernesta Miliauskaitė, Edvinas

Paulaitis, Liepa Pažereckaitė, Ona Petrikytė, Guoda Ramonaitė, Tėja Sakalauskaitė, Jokūbas Skrodenis ir Gerda Stanaitytė.

Vienas apdovanojimas – išskirtinis. Jis atiteko 1050 šios mokyklos mokinai Simai Kliorikaitytei. Tokia yra mokyklos tradicija – apdovanoti kas 50-tą moksleivį. Sima, grojanti trimitu, dar 2016-aisiais buvo tapusi XXII respublikinio Juozo Pakalnio jaunuju atlikėju pučiamaisiais ir mušamaisiais instrumentais regioninio turo laureate, o šiemet ji ne tik sėkmingai baigė meno mokyklą, bet ir buvo priimta mokyties i Kauno Juozo Gruodžio konservatoriją.

Šiemet meno mokyklos choreografijos skyriuje nebuvo nė vieno absolvento. Šventinį renginį vainikavo įspūdingas orkestro pasirodymas ir bendra visų 50-osios laidos mokiniai ir mokytojų nuotrauka ant mokyklos laiptų.

„Mūsų laiko“ inf.

Gimnazijos šimtmečio dovana – gimnazistų filmas

Jurbarko krašto muzieje ketvirtadienį – ypatinga premjera. Birželio 7 dienos popietę čia pristatytas Jurbarko Antano Giedraičio-Giedriaus gimnazijos mokytojos Jūratės Videikienei ir jos auklėtinui sukurtas dokumentinis filmas apie jau šimtą metų gyvuojančią gimnaziją.

Susirinkusieji tą dieną į muziejų ne tik filmą apie gimnaziją pamatė, bet ir susitiko su gausia kūrybine grupe, kurią sudaro mokytojai Jūratė Videikiene, Adolfas Büblaitis ir gimnazistai Guoda Stalgytė, Agnė Urbanaitė, Mantas Širkevičius, Pijus Videika, Pijus Bastys, Gabrielius Andrijauskas, Renatas Jurkšaitis, Erika Alijošiūtė, Jogailė Gustaitytė, Karolina Klimavičiūtė ir Deimantė Skrivitytė.

Bene pagrindinė šio filmo atsiradimo kaltininkė, gimnazijos lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja J. Videikiene savo kalbą pradėjo nuo to, kas jai yra mokykla. Mokytoja prisiminė pasaką apie druską – viena dukra savo tėvą mylėjo taip, kaip

Krašto muzieje buvo pristatytas filmas apie Jurbarko gimnaziją. Ji sukūrė mokytoja Jūratė Videikiene (kairėje) su savo auklėtiniais. Redakcijos nuotr.

druską. „Tai ir man atrodo, kad mokykla yra kaip druska, kuri viena pati yra neskanai, bet be jos gyvenimas netenka skonio“, – susirinkusiesiems kalbėjo J. Videikiene. Anot jos, šiai laikai be mokyklos ir gyvenimas yra neįmanomas, o kadangi jų gimnazijai sukanka šimtas metų, reikėjo šią progą įamžinti ypatingai. Taip jai, kaip juokavo pati Jūratė, kaip varnai sūris iš snapo, iš jos lūpų išsprūdo žodis „filmas“ ir nukrito ant jos gal-

vos. Mokytoja pasakojo, jog jos savyjautą tuomet geriausiai nusakyti Žemaitės žodžiai „iškrito kaip muselė į išrūgas“, o pačios Jūratės vyro žodžiai – „nuoga dilgėlėse“. Pedagogė pasakojo, kad pirmiausia pradėjo nuo informacijos, faktų, datų surinkimo – tam daug knygų, leidinių perskaitė, pervertė. Bet kai susidėliojo su mokykla susijusias datas, faktus, tada suabejojo, ar mokykla yra vien skaičiai ir pastatai. Sako, jog padėjo

Justino Marcinkevičiaus drama „Mindaugas“. Jūratė šypsosi, kad poetas buvo ižvalgus, kai istorijai pasakoti sugalvojo du personažus – juodąjį ir baltąjį metraštininką, kuomet vienas vardija faktus, o kitas – žmones. „Susirašiu su mokykla susijusius faktus ir ieškoju žmogaus“, – pasakojo ji, nes vieni pliki skaičiai nieko nereiškia. Pasidžiaugė, kad taip dėliodama ir ieškodama, atrado tokius pašnekovus kaip buvęs gimnazijos direktorius Antanas Rapolskis. Kaip žinava, A. Rapolskis gimnazijai vadovavo nuo 1969 metų iki 1992 metų. Filme kalbinama ir ilgametė gimnazijos vokiečių kalbos mokytoja Birutė Skandūnienė.

Sukūrė dar keturis

Kurdami šį filmą, trys kūrybinės grupės gimnazistai spėjo sukurti dar keturis filmus. Vienas iš jų „Ad Astra“ (išvertus iš lotynų kalbos – „I žvaigždes“) respublikiniam konkurse „Dokumentika mokykloje“ įvertintas antraja vieta – nurungė apie 50 filmų.

Nežinia, kaip būtų su tuo didžiuoju filmu gimnazijos šimtmečiu, jei ne Jūratės noras gyvenimą pasilenginti. Kartu su mokytoju Adolfu Büblaičiu nusprendė pasikvesti profesionalius filmų kūrėjus, kurie pagal jų parašytą scenarijų ir susuktų filmą. Profesionalūs kūrėjai į gim-

ziją atvažiavo, bet filmo nekūrė. Priešingai. Jie suagitaro gimnazistus sukurė dar keturis dokumentinius filmus apie gimnaziją ir atsiųsti į konkursą – ir tai reikėjo padaryti per keletas savaites. Tarp tų kūrėjų buvo ir režisierius Andrius Blaževičius, kurio filmas „Šventasis“ susižerė net šešias „Sidabrinės gerves“. Jūratė nesulaikė juoko prisimindama, kaip ji jautėsi, kai su vienu filmu dar iš vienos nepajudėta, o dar keturis turėjo sukurti. „Šlovė vaikams, kurie sukūrė tuos keturis filmus ir dalyvavo konkurse, o vienas iš tų filmų laimėjo antrą vietą“, – šypsos mokytoja.

Tie konkursinio filmo kūrėjai – Mantas, Karolina ir Guoda – tą po Pietę iš mokytojos rankų atsiėmė iš Vilniaus parvežtus užtarnautus prižius ir dovanas. Antrają vietą užėmė komanda „Palėpės vaikai“ iš Jurbarko Antano Giedraičio-Giedriaus gimnazijos su filmu „Ad Astra“, kuriaime papasakojo apie atradimus mokyklos erdvėse. „Mūsų gimnazijos palėpė – stebuklinga vieta. Ji danguška, nepakartojama, joje net pats angelas apsireiškė... O mums, žingediems mokinukams, apsilankymas palėpe buvo tarsi kelionė į žvaigždes. Nauja teritorija, žvaigždžių dulkes ir primityvios gyvybės užuomazgos...“, – sakė konkurso organizatoriams antrosios vietas laimėtojai.

Vaizdo darbų konkursas „Dokumentika mokykloje“ – ketvirtus metus Lietuvos kino centro organizuojamas projekto, skatinantis vyresniųjų klasių mokinius domėtis dokumentikos kino žanru ir kviečiantis kurti trumpus dokumentinius filmus. Moksleivių darbus vertino jau nosios kino kartos atstovai: scenaristė ir režisierė Marija Kavtaradzė, režisierius Laurynas Bareiša ir kino operatorius Simonas Glinskis. Vertinant konkurso dalyvių darbus, atsižvelgta į atitiktį konkurso temai, taip pat į pasirinktos idėjos originalumą, kino dokumentikos pobūdį, kūrybiškumą, techninį išbaigtumą.

„Mūsų laiko“ inf.

DIDYSIS PASAULIO ZANAVYKŲ SUSIBŪRIMAS ŠAKIUOSE

„Apkabink savo krašta“

Birželio 22 d. 22.30 val. Šakių ežero pusiasalyje

Tarpautinis cirko projektas „4STICHIOS“

Bilietai kaina 6 Eur, renginio dieną 10 Eur

Birželio 23 d. Šakių „Varpo“ mokyklos stadione
17.00 val. Šakių rajono meno mėgėjų kolektyvų koncertas - palydėtuviės į

2018 m. Dainų šventė „VAR DAN TOS...“

19.50 val. SIMBOLINIS ZANAVYKŲ SUSIKABINIMAS

20.00 val. Grupės „El Fuego“ koncertas

21.00 val. Monikos Pundžiūtės - Monigue koncertas

22.00 val. DŽORDANOS BUTKUTĖS IR GRUPĖS gyvo garso koncertas

24.00 val. Šventinis fejerverkas

Bilietai kaina 5 Eur

Platesnė informacija :
Facebook puslapyste PASAULIOZANAVYKAI
Internetinėje Šakių kultūros centro svetainėje <http://kultura.sakiai.com/apkabink-savo-krasta-programa/>

Gyva pokario istorija – prie nebylių liudininkų

Lina Juškaitienė

lina.mlaikas@gmail.com

Išvysti žilagalvio vyro ašaras pasakojant apie tremty patirtus vaikystės vargus. Pabūti prie paminklu paversto šulinio, į kurį buvo sumesti ir betono luitais bei akmenimis užversti nužudyti partizanai, taip tikintis, kad jų niekada niekas neras. Panašūs Lietuvos pokario siaubo liudininkai – daug iškalbingesni už visus istorijos vadovėliuose išguldytus skaičius ir faktus. Tuo istorikino ir Jurbarko, Viešvilės, Eržvilko moksleiviai, ir visi kiti, kurie birželio 13 dieną buvo sukviečti į nepaprastas istorijos pamokas Gedulio ir vilties dienos proga. Jurbarko politinių kalinių ir tremtinių sajungos iniciatyva rajono istorijos mokytojai apie Lietuvos tremties vargus ir partizaninės kovos ypatumus pasakojo ne bet kur, o skaudžiausią atmintį sau-gančiose miestelių ir kaimų vietose.

Prie nebylių liudininkų. Eržvilko gimnazijos istorijos mokytoja Stasė Baužienė apie Vadžgirio krašto partizanus pasakojo pagrindinėje Eržvilko „Ryt“ aikštėje, netoli buvusios NKVD būstinės (raudonų plėty pastatas. Dabar čia veikia parduotuvė, - aut. past.), kur buvo tardomi, kankinami ir žudomi partizanai bei jų ryšininkai, o kūnai išniekinti – sumetami priešais esančios bažnyčios šventoriuje. Jurbarko Antano Giedraičio-Giedriaus gimnazijos istorijos mokytoja Birutė Genienė apie tai, kaip svarbu vieną kartą pamatyti, o ne šimtą kartų išgirsti kalbėjo prie kryžiaus Balandinės miške – tokiu paminklu paverstas tikras senas šulinys. Beje, būtent šis nebylus to laikmečio liudininkas kalbintiems moksleiviams labiausiai ir įsiminė.

Jurbarko Naujamiesčio pagrindinės mokyklos istorijos pedagogė Danguolė Juščienė sukvietė visus prie geležinkelio stoties pastato Lybiškiuose. Cia ji priminė, kad jei ne Rusijos okupacija, ne tremtys, šis statinys būtų ne skausmo, o ekonominės gerovės simbolis. Kaip žinia, šalį okupavus sovietams, iš Varlaukio geležinkelio stoties vagonais į tremtį iševečta daug lietuvių. Pati geležinkelio stotis pastatyta 1933 metais, prie tuomet dar laisvos Lietuvos, atslūgus krizei ir pradėjus kilti šalies ekonomikai. Juodžiausius prisiminimus saugantis Varlaukio geležinkelio pastatas tą trečiadienį atrodė „pralinksėjęs“. Jo gūdžius langus įvairiaspalviais popieriniai simboliniai raktai nukabinėjo Eržvilko gimnazijos auklėtiniai. Taip jie prisijungė prie akcijos „Raktai iš paliktų namų“.

Paminklas nužudytais gimnazistei

Įsimintina ir kita tikra istorija, kurią saugo ne kapas, o nebyli medinė skulptūra prie Eržvilko gimnazijos ir kurią visiems priminė istorijos mokytoja S. Baužienė. Tas paminklas yra skirtas tragisko likimo 16-metei gimnazistei Onutei

Paliktus tremtinių, politinių kalinių ir partizanų namus simbolizuojančiais raktais nukabinėti Varlaukio geležinkelio stoties langai. Juos iš ivairių medžiagų padarė Eržvilko gimnazistai, prisijungę prie pilietinės iniciatyvos „Raktai iš paliktų namų“. Taip Eržvilko gimnazija kartu su kitomis 200 šalies mokyklų paminėjo 77-ąsias 1941 metų birželio 14 d. pirmųjų masinių trėmimų metines. „Jokais raktas ir spynomis neužrainsi tévynės meilės“, – sakė patys Eržvilko gimnazistai.

Prielauskaitei iš Pagirių kaimo. Jos tėtis Stasys namuose buvo įsirengęs slėptuvę partizanams. Onutę susėkė (ji buvo partizanų ryšininkė), suėmė, tardė Eržvilko NKVD būstinėje. Tardytojas Močialovas ją taip daužė gumine šlanga, kad užmušė. Bandė savo musikaltimą nuslėpti – mirties liudijime įrašė, kad ji mirė neva nuo širdies smūgio, o jos kūną įmetė į atokiau miestelio esančią kūdrą. Pririšo prie jos kujų akmeninius kryžius, kad kūnas neišskiltų. Vis dėlto kilo triukšmas, tardytojas buvo teisiamas – iki šiol nežinoma, kaip ta byla baigėsi, bet merginos palaikų tévai taip ir neatgavo. Ir iki šiol nežinia, kur jos kūnas yra.

Ir pats Eržvilko gimnazijos pastatas saugo įdomią istoriją – tuometinis gimnazijos direktorius, partizanas Stasys Jarmala (Šarūnas, Briedis, Audrūnas) gimnazijos palėpė, sename vandens rezervuare, buvo įrengęs pogrindinę spaustuvę – leido laikraščius „Atžalynas“ ir „Varpas“.

Mokytoja S. Baužienė papasakojo ir kito partizano, Stasio Urbonavičiaus, slapyvardžiu Vidugiry, iš Pagirių kaimo istoriją, kurios liudininkas – jau minėtas bažnyčios šventorius. Kartu su kitais žuvusiais kovotojais numestą kruviną prie šventoriaus Stasį atpažino jo sesuo, dar mokinė Natalija. Ji taip pat buvo partizanų ryšininkė. Natalija brolį atpažino iš megztinio su dobeliukų raštu, kurį visai nesenai buvo numezgusi. Ir dar stebėjo, kaip viena komjaunuolė šoko šokį aukštakulniais bateliais ant numerius partizanų krūtinii.

Tremtinė išsaugojo bilietai namo

Patys iškalbingiausi ir moksleivių dėmesį prikaustantys – gyvi to meto įvykių liudininkų žodžiai. I Lybiškiuose surengtą atminimo renginį pakviestas Klaipėdos dramos teatro aktorius, gimęs Sibire, tremtinio vaikas Kęstutis Maciukas, prisiminė, kad čia pat, Varlaukio kapinėse guli jo senelai tremtiniai Juozas ir Anelė Maciukai bei jų sūnus Stasys. Visi jie

Sutuoktiniai iš Vilniškių kaimo Petronėlė ir Arvydas Juknai pasiklausyti prie Balandinės šulinio atvyko tiesiai iš Eržvilko miestelio kapinių.

gražiai gyveno ant Šešuvies upės kranto Šveisčių kaime (likęs tik pavadinimas, gyventojų jau neturi, - aut. past.), kol vieną dieną jų visų neištremė į Sibirą, Kursko srity. Pats Kęstutis nieko iš tremties neatsimena – po trejų metų jo tévai sugrįžo į Lietuvą. Aktorius užtart gerai prisimena savo tévų pasakojimus, kas juos tremty palaikė. „Tikėjimas ir viltis, kad tas košmaras greitai baigsis. Meilė savo kraštui. Vienybė, kuria jie ypatingai jautė Sibire. Jie meldési, kūrė šeimas, rāsė eiléraščius ir laukė, kada sugrįži tévynę“, – kalbėjo vyras, tikindamas, kad šiandieninių sunkumų neįmanoma palyginti su tais, kuriuos patyrė seneliai ir tévai.

Tie moksleiviai (ir ne tik), kurie buvo kantresni, sulaukė daugiau žinių. Tremtiniai šiek tiek atsivérė Lybiškių bendruomenės namuose – susėdė prie bendro vaišių stalos išsitraukė senas, dar tremty darytas nuotraukas, net išsaugotus bilietus, su kuriais grįžo iš tremties. Tokį bilietą išsaugojusi Stasė Ambrakaitienė, kuri kartu su tévais ištremta būdama 11 metų, o grįžo 14-metė. Ir paleista viena, be tévų, nes jų tiesiog neišleido. Nepilnamečius vaikus rusai išleido namo vienus, be suaugusiųjų palydos.

Kai vienintelis maistas – grūdai

Tremtinys Kęstutis iš Smalinin-

Balandinės šulinys – paminklas. Moksleiviams labiausiai įsiminė šis nebylius pokario liudininkas. I Balandinės miške esančių senų šulinį buvo sumesti nužudyti partizanų kūnai.

Moksleivių dėmesį prikaustė tremtinio P. Simonavičiaus iš Petkaičių kaimo atsiminimai. I atminimo renginį jis atvyko kartu su žmona Zita.

kū pasakojo apie didžiulį Sibiro šaltį, kai žiemą temperatūrai nukritus iki 57 laipsnių, varnos, tupečamos ant tvoros, sušaldavo ir kaip akmenys krisdavo. O vasarą, atšilus orams, įvairiausiai parazitai puldavo. Ir dar mena, kad rusus vadino turtingais vargšais – tiek visokių naudingų medžiagų, iškasenų turi, o badavo panašiai kaip lietuvių tremtiniai.

Bet labiausiai visus prikaustė Petro Simonavičiaus iš Petkaičių kaimo prisiminimai. Tik paragintas pasakoti garsiai dėliojo atsiminimus. Iš léto, nes per sunku, nes žodžiai užstringa gerklėje, o akyse kaupiasi ašaros. Jis kartu su šeima buvo ištremtas iš jau minėtos Varlaukio geležinkelio stoties. Tada jam buvo treji, o grįžo aštuonerių.

Moksleiviai kaip nieko kito klausė Petro pasakojimo, kaip jam su broliais ir seserimis teko gyventi kambaryje, kuriame buvo 15 laipsnių šalčio, o vienintelis maistas, kurį galėjo mama parnešti – grūdai. Tekdavo drabužius ar daiktus į maistą mainyti, žievę nuo beržų lupti, kad brazdą galėtų graužti. Jie šiek tiek atkuto, kai mama tinklą nunerė, vaikai galėjo žuvę pagsauti.

Pokariui skiriamą per mažai pamoką

Kalbinti istorijos mokytojai vienbalsiai sako, kad tokios gyvos istorijos pamokos reikalingos. Ir jų reikėtų kur kas daugiau, nei kad mokyklinės programos numato. 3 ar 4 valandų per mokslo metus Lietuvos

pokariui aptarti yra per mažai. Būtent tiek mokyklose skiriama tremčiai ir partizanų kovoms iš 72 istorijos pamokų valandų. Apie šį laikotarpį šiek tiek užsimenama tik šeštoje, o kiek plačiau analizuojama tik dešimtoje klasėse. Tą dieną gyvose istorijos pamokose dalyvavo ir penktokai, šeštokai iš Jurbarko ir Viešvilės mokyklų, ir vyresnių klasių gimnazistai.

Tokie susitikimai reikalingi ir vyresnės kartos atstovams. Mokytojos B. Genienės prie Balandinės paminklo klausėsi sutuoktiniai iš Vilniškių kaimo Arvydas ir Petronėlė Juknai. Atvažiavo tiesiai iš Eržvilko kapinių, kur laistė kapų gėles. „Idomu pasiklausyti“, – sakė Arvydas, kuris yra vietinis, bet menkai pamenantis tuos laikus, nes gimęs 1944 metais. Abu sako, kad žinoję apie iš šulinį sumestus partizanus. Arvydas šypsosi, kad čia pat gyvendamas mažiau žino nei istorijos mokytojai. Be to, okupacijos laikais tiesa buvo slepiama. Anot kalbintų jurbarkiečių, tokiai susitikimai reikia vien dėl to, kad išnarpliotų tą painiavą ir atstatytų teisybę, turėdami omeny, kad tarybiniai metais nusikaltėliais buvo paversti didvyriai, o didvyriais – niekšai.

Projektą remia:

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĒMIMO
FONDAS

R

Projektas: Gelbėjimo misija:
įdomioji nykstančių Jurbarko rajono kaimų istorija ir ją kuriantys žmonės.

Nuo neatmenamu laiku į Stakius traukia Šv. Antano atlaidai

Judita Pažereckienė
mlaikas@gmail.com

Nuo Jurbarko važiuojant į Stakius nežinai, kas pakeliui laukia. Privažiavus Paulių sankryžą, nuo kurios šia kryptimi veda trumpiausias kelias, staiga pamatai apylanką. Tenka važiuoti į Šimkaičius, iš ten dulkėtais vieškeliais pasiekti norimą tikslą – Stakiu Šv. Antano Paduviečio bažnyčiose sekmacių vykusius jo garbei skirtus atlaidus, galima sakyti, didžiausią šio miestelio šventę. Kratytis tiek kelio verta, nes išvysti tikras, senovines religines apeigas.

Šventoriuje išsirikiavę prekiavotojai įvairia religine atributika, o į bažnyčią pavieniui ir būreliais plūsta žmonės. Ne tik vietiniai, bet ir iš Šimkaičių, Veliuonos, Raudonės, Raseinių ir kitų artimesnių ir tolimesnių vietovių. Vieni iš čia kilę, kiti – turintys giminaičių ar draugų. Pakalbinti sako, kad kasmet į šiuos atlaidus atvyksta. Visos moterys vilki puošniomis suknelėmis, vyrai – taip pat nekasdieniškais drabužiais. Tai kuria išskirtinę, šventinę nuotaiką. Vaizdas primeina vaikystėje regėtus atlaidus, tik žmonių – kur kas mažiau. Viena moteris iš Raseinių pasigenda iprastiniu, šiai šventei skirtu margu ilgu saldainiu; apgailestauja, kad negalės lauktuvii parvežti.

Atlaidų apeigos

Kiek laiko čia vyksta Šv. Antano atlaidai, kalbinti parapijiečiai negali pasakyti. Visų atsakymas vienas – tiek, kiek ir patys save nuo gimimo atsimena. Keletas vietinių moterų pataria apie visas šias apeigas pasiteirauti vietinės stakiškės Kazimieros Džiaugytės. Ji jau 32-ejus metus tarnauja šioje bažnyčioje – yra ir zakristijonė, ir varpininkė, ir rakininkė, ir valytoja, vienu žodžiu, tikra parapijos siela. Ir tikrai. Šv. Mišios prasideda tik tada, kai Kazytė (taip ją vadina vietiniai, - aut.) ant šventiškai papuošto altoriaus uždega žvakes. Bažnyčioje jau laukia paruoštasis baldakimas su Šventuoju Sakramentu. Atėjė baltomis kamžomis pasipuošę patarnautojai ji ir Šv. Kryžių, taip pat bažnytinės vėliavas, iš kurių viena skirta būtent Šv. Antanui Paduviečiui, pasirengę išnešti procesijai aplink bažnyčią. Tokia yra visų atlaidų tradicija. Kazimierai ėmus skambinti varpu, visa ši eisena padeda aplink bažnyčią, joje dalyvauja absolūciai visi tą dieną atvykusių. Po šios ceremonijos prasidėda iškilmingos mišios. Jas aukoja ne tik šioje parapijoje devintus metus tarnaujantis klebonas Šarūnas Leskauskas, bet ir svečias iš kaimynių, Juodaičių parapijos, Žygintas Veselka. Su kvestiniu svečiu aukojami atlaidai – kur kas iškilmingesni. Jų metu daug dėmesio skiriama Šv. Antanui.

Ažuolo lapų girliandomis ir gėlėmis šventiškai išpuošta Šv. Antano Paduviečio bažnyčia Stakuose kasmet per Antanines sutraukia būri žmonių. Centriniai altoriuje – Šv. Antano Paduviečio skulptūra.

Visos moterys į atlaidus atskubėjo vilkėdamos puošnias sukneles. Sutiktosios, paklaustos, nuo kada čia vyksta Šv. Antano atlaidai, sakė, kad nuo pat jų gimimo. Patarė apie visa tai pasiterauti Kazytės (Kazimieros Džiaugytės).

Pamokslas, skirtas Šv. Antano gyvenimui

Išskirtiniame pamokslė klebonas Ž. Veselka didelį dėmesį skiria šios bažnyčios globėjui. Jis papasakoja apie jo gyvenimą, tikėjimo kelią ir išskirtines savybes. „Šv. Antanas yra tikra istorinė asmenybė, brolis pranciškonas, gyvenęs šioje žemėje. Jis garsėja savo veikla, stebuklais, pamestų daiktų atradimu. Tikrasis jo vardas buvo Ferdinandas. Antanas gimė ne Paduvoje, o Lisabonoje, Portugalijoje, 1195 m. Buvo įstojęs į Šv. Augustino reguliarų kanauninkų vienuolyną, garsėjo kaip Šventojo Rašto žinovas. Tapęs pranciškonų ordino nariu jis ir pasirinko Antano vardą dykumų tévo Antano Egiptiečio garbei. Likimo nubloštas į Italiją, prie Sicilijos krantų, kurį laiką gyveno atokiamame vienuolyne kukliai plaudamas indus ir niekur neišsiduodamas, kol pasitikėsi sakyti pamokslo. Žinodami apie virtuvėje tarnaujantį kunigą, paprašė jo pamokslauti, ir tada

sužibėjo Antano talentas. Jis keliamo po Italiją, garsejo pamokslais ir stebuklais, sutaikė daugelį žmonių. Susirgęs vandenlige mirė būdamas jaunas, tik 35 metų amžiaus. Antanas buvo paskelbtas šventuoju per rekordiškai trumpą laiką, praėjus tik vienuolikai mėnesių po jo mirties, o tai liudija apie jo darbus. Šv. Antanas savo pamokslais, stebuklais ir darbais sutaikydavo didžiausius priešus, gydydavo ligonių ir jam gyvam tebesant žmonės miniosmis plaukdavo jo išgirsti. Tai rodi Bažnyčios pripažinimą, kad ne tik po mirties, bet dar jam gyvam esant jo gyvenimas buvo šventas“, – pasakojo klebonas Ž. Veselka.

Kalbédamas apie ši šventajį jis kvietė nors dalelę laiko sekti jo pavyzdžiu – bent vieną dieną per savaitę, sekmacių, skirti maldai, nors, pasak kunigo, Šv. Antanas darė tai kiekvienu dieną, kiekvienu valandą. Patarė nepamiršti buvimo šioje žemėje laikinumo ir daugiau rūpintis dvasiniais, o ne žemiškaisiais reikalais, nes visa tai labai gera praeina.

Kazimiera Džiaugytė varpu skambesių paskelbia atlaidų pradžią.

Procesijoje nešamas Šventasis Sakramentas ir bažnytinės vėliavos. Viena iš jų skirta bažnyčios globėjui Šv. Antanui.

Visi, susirinkę į atlaidus, dalyvauja procesijoje aplink bažnyčią.

Po iškilmingo pamokslė ir kitų, su religinėmis apeigomis susijusių apeigų, abu kunigai pakvietė tikinčiuosius kartu su bažnytiniu choru sugiedoti giesmę, skirtą Šv. Antanui.

Kazimiera Džiaugytė – uoli bažnyčios tarnaitė

Kazimierai užgesinus žvakes, iš jungus lempas ir šnektelejus su ku-

nigais, išskirkščius parapijonims ir svečiams, dar lieka minutę kita pakalbinti šios parapijos nepamainomą tarnaitę. Kad ir garbaus amžiaus, bet nepaprastai guvi ir gyvyinga, ji prisėda čia pat, ant jos prižiūrimos varpinės laiptelio, ir pasakoja keletą iš daugelio čia praleistų metų epizodų. „Anksčiau šie

Nuo neatmenamu laiku į Stakius traukia Šv. Antano atlaidai

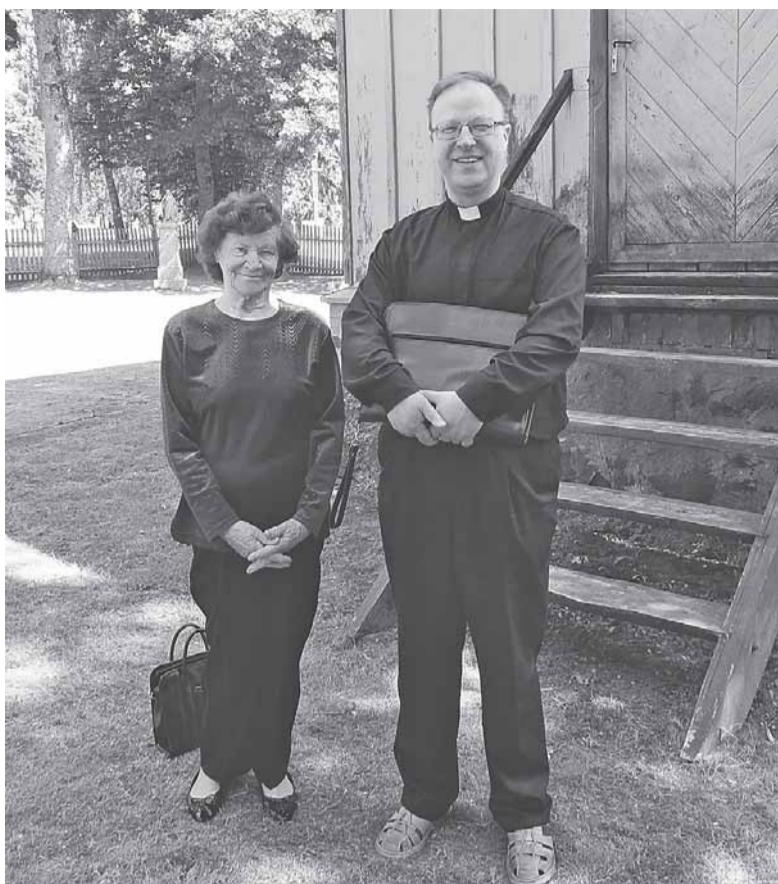
---atkelta iš 9 psl.---

atlaidai trukdavo tris dienas. Aštuntą valandą ryto mišios prasidėdavo, aštuntą vakare ir pasibaigdavo. Jaučiamas klūpodavio kone visą dieną. Žmonių suplūsdavo tiek, kad į bažnyčią visi netilpdavo, dalis melsdavosi ant suolų šventoriuje. Minios suplaukdavo. Lankoje už šventoriaus suvažiuodavo žmonės vežimais su arkliais, atsiveždavo valgyti, vakarodavo. Susirinkdavo giminės, draugai, pažiūstami. Tikrai buvo labai daug žmonių. Ypač tada, kai nebuvovo galima, prie rusų. O dabar – labai sumažėjo, – pasakoja pašnekovė. Ji prisimena ir visus kunigus, prie kurių tarnavo – Romualdą Macevičių, 30 metų čia išbuvisi, Vladą Paužą, Juozą Čičirką, Artūrą Stanovičių, 12 metų tarnavusius. „Ipratusi čia tarnauti. Vis sakau, kad daugiau neisiu, bet nėra kam, niekas nenori. Žmonės sako, Dievui dirbi, tai Dievas duoda sveikatos. Su dviračiu važinėju apie kilometrą į bažnyčią. Visą laiką, kiek save atsimenu, tarnavau. Rytoj laidotuvės, vėl teks varpais laidotuvėse skambinti, bet nesigoudžiu, toks mano pašaukimasis. Nusiramini, kai su žmonėmis pabūni“, – pasakoja stasiškė.

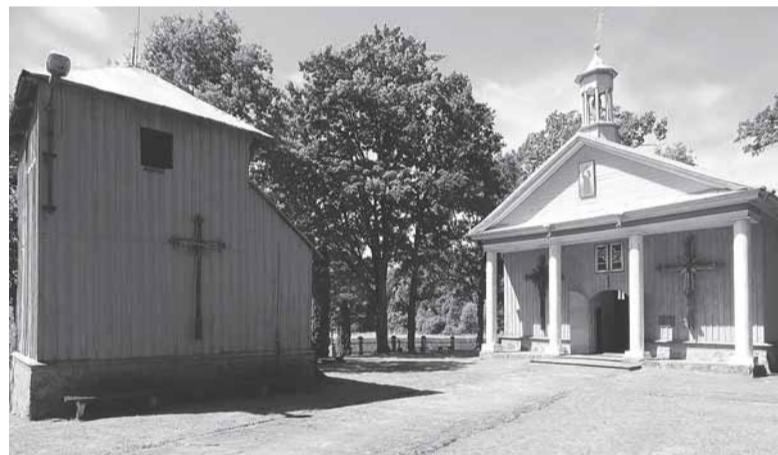
Sako, kad kaimas mažėja, todėl mišiose paprastą sekmadienį vos dešimt parapijiečių dalyvauja, jei mišios neužsakytos. „Kai miršta, skambinu 70, 80 ar 90 kartų. Jei jaunas miršta, tada 100 ar daugiau, nes ne laiku išėjo“, – pasakoja Kazimiera. Ji labai šviesiai atsimena šventoriuje palaidotą kunigą Romualdą Macevičių, prie kurio ilgiasiai tarnavo. Jis labai daug gerai parapijai padarė – restauravo, išdažė, atnaujino bažnyčią, rėmė parapijonis. Dabartinis kunigas, pasak Kazimieros, tarnaujantis jau 9-erius metus, taip pat labai rūpestingas ir geras, mielai bendraujantis su tikinciaisiais.

Stakiai – viena iš trijų klebono Šarūno Leskauskų parapijų

Šarūnas Leskauskas apie Stakių parapiją pasakoja, kad ji – mažiausia iš visų aptarnaujamų, turi maždaug apie 700 žmonių, tačiau ši vieta jam mieliausia. Š. Leskauskui dar priklauso Raudonės ir Veliuonos parapijos. Apie bažnyčią sako, kad ši įsikūrusi ypač gražioje vietoje, iš trijų pusų apsupta Mituvos, tarsi užuovėja nuo visų žemiškių rūpesčių. „Legenda byloja, kad kadaise čia upe atplaukė Šv. Antano paveikslas. Šioje vietoje ji ištraukė žmonės suprato tai kaip ženkla čia statyti bažnyčią ir pavadinti jo vardu. Kad ir ką byloja legenda, ši vieta tikrai pati tinkamiausia kultiniams statiniui – jauki ir labai graži.

Bažnyčios patarnautoja Kazimiera Džiaugytė ir parapijos klebonas Šarūnas Leskauskas dirba išvien. Kazimiera virš 30 metų, o kunigas čia pradėjo tarnauti prieš 9-erius.

Jei skaičiuotume nuo 1817 m., kai buvo pastatyta klebonija, tai ši bažnyčia pernai „skaičiavo“ jau 200 metų.

aplinka“, – teigia kunigas.

Jis negaili gerų žodžių ir savo pagrindinei pagalbininkei Kazimierai, be kurios neišsiverstu. Apgailestauja, kad tikinčiųjų, arba kitaip tariant besilankančiųjų bažnyčioje, vis mažėja. Tai, pasak jo, kompiuterių eros amžiaus pasekmė. Jaunimas meldžiasi prie jų. Net ir mišiose kalbėjës svečias iš Juodaičių kunigas Ž. Veselka minėjo socialinius tinklus – prasė jų vartotojus būti pakančiais kitokių tikėjimų ir įsitikinimų žmonėms. Štai taip keičiasi pasauly.

Pati Stakių Šv. Antano Paduviečio bažnyčia, pasak Š. Leskausko, tikras miestelio perlas, viena iš jaučiamiausių jo parapijose. Nors ir įkurdinta prie pat Mituvos kilpų, né karto nebuvovo apsemata. Kunigas atsimena, kad per didijį 2010-ųjų metų potvynį vanduo buvo priartėjęs per keletą metrų nuo tvoros, tačiau nuslūgo taip ir neapsémęs. Stakių bažnyčia išskiria iš kitų panašių ir tuo, kad šventoriuje pastatytas nemažai paminklų neįvardintiems asmenims – „Motinų ašaroms“, „Tėvų rūpesčiams“, „Nežinomam parapijiečiui“, Neprisklausomybės atkūrimui ir kt. Šventorius ypač

užuot važiavus į Girkalnį, jis pradėjo vietas vaikams rengti lietuviškas titybos pamokas. Ėmėsi iniciatyvos blaivinti vietinį jaunimą, nutraukė girtų muštynių tradicijas, ragino parapijiečius atsisakyti sveikatos gadinimo. Klebonas Romualdas Macevičius (1931–1988 m.; Stakiuose 1956–1988 m., palaidotas šventoriuje) suremontavo bažnyčią, įvedė centrinį šildymą, pastatė kleboniją.

Bažnyčia turi klasicizmo architektūros bruožų, yra stačiakampio plano, su portiku, apside ir bokšteliu. Netoli bažnyčios stovi aukšta, masyvi medinė varpinė. Šventoriaus priekyje, pietvakariname kampe, pastatytas akmeninis lurdas su niša ir skulptūra. Bažnyčioje sumontuoti meistro A. Montvilo vargonai.

Nuo Paulių pusės žyrykeliu įžiuojant į Stakių dešinėje įkurtos dailia metalinė tvora aptvertos kapinės. Tai vadinančios Irškalnis – stasiškiams palaidoti ši sklypą kadaise padovanovo žydas Irškis. Prie bažnyčios statybos labai daug prisidėjo Šambaravos dvarininkai Jastromskiai, todėl jų palaikai palaidoti po didžiuojo altoriumi.

Stakų šviesuolio Stanislovo Drotvino prisiminimai apie J. Tumą-Vaižgantą (ištrauka iš knygos „Raudonė“)

Kunigas J. Tumas-Vaižgantas Stakiuose gyveno labai neilgai, net metų neišbuvo, tačiau ir per tokį trumpą laiką pelnė parapijiečių pa-

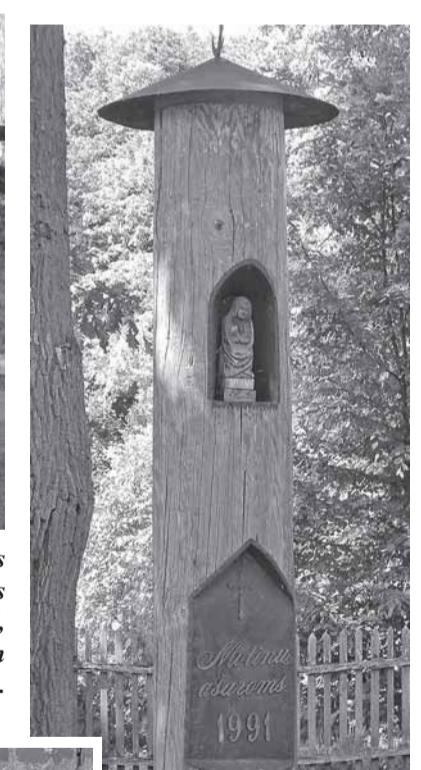
garbą. Jis labiau buvo linkęs į dosnumą, o ne į savanaudiškumą. Iš neturtingų ir neišgalinčių mokėti už laidotuves, krikštą jis iš viso nieko neimdavo, o jei kuriam atsitikdavo bėda – pritrūkdavo pinigų, o jų niekur negaudavo, klebonas paskolindavo. Skolindavo net ir tokių atvejais, kai žinojo, kad paskola negrįš. Parapijos žmonės kleboną labai gerbė ir vertino kaip biedrų globėją ir gynėją.

J. Tumas-Vaižgantas klebonijos ūkiu nesidomėjo. Kartą, bevaikčiodamas po jam priklausančius laukus, panoro sužinoti jų ploto diendumą. Bet niekas nežinojo ir tiksliai pasakyti negalėjo, kiek Stakų bažnyčiai priklauso žemės. Tada buvo iškiestas matininkas. Kai apmatavimo rezultai parodė, kad vien dirbamos žemės yra 30 ha, kunigas gūžtelėjo pečiais ir pasakė: „Kam reikalinga tiek žemės bažnyčiai, aš nesuprantu“. Ir klebonas nusprendė dalį žemės duoti naudotis bažnyčios tarnams bei paruošė plano projektą.

Kaip pasakojama, bažnyčia jo kūnigavimo metu, buvo apsupta šimtamečių ažuolų, kurie savo šakomis užstojo šviesą, todėl būdavo tamus net vasaros metu, ypač prie didžiojo altoriaus. Naujasis klebonas pasmdė meistrą, kuris iškrito abiejose altoriaus pusėse angas ir ten įtvirtino iš Kauno pargabentą vitražą, kuris teikė ne tik šviesą, bet ir grožį. Vitražas išliko iki Antrojo pasaulinio karo. Dabar ten išėtas paprastas stiklas.

Kai kurie paminklai bažnyčios šventoriuje skirti ne konkretiems asmenims, o „Motinų ašaroms“, „Tėvų rūpesčiams“, „Nežinomam parapijiečiui“ ir kt.

Prie bažnyčios statybos labai daug prisidėjo Šambaravos dvarininkai Jastromskiai, todėl jų palaikai iškilmingai buvo palaidoti po didžiuojo altoriumi. Bažnyčios pamatuose įmūryta jų atminimui skirta plokštė.

Sudoku

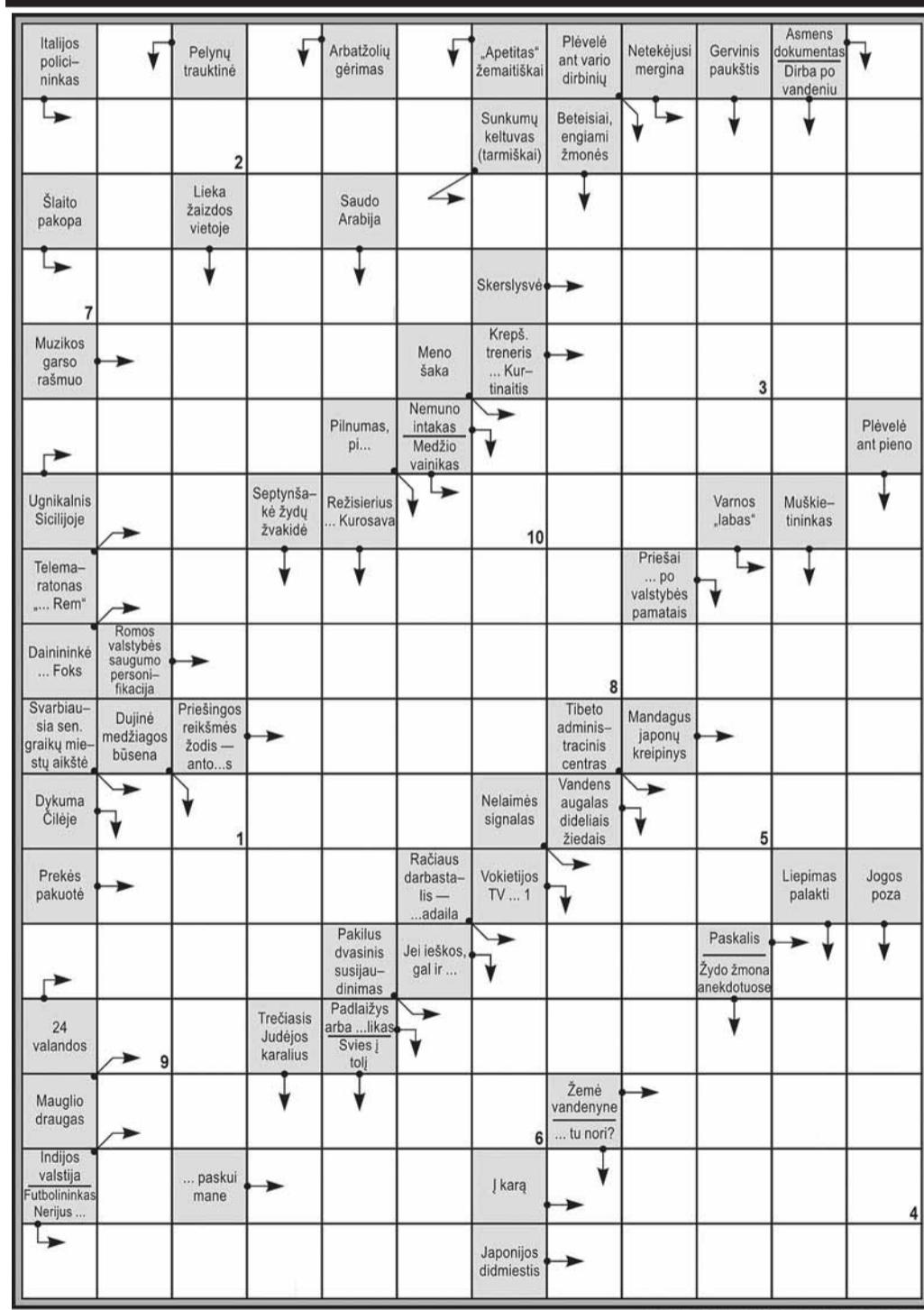
	9	8		3		5			
4									
	7			1		8			
9				6		4			
2	7				6	8			
	1			5			9		
1		8			7			4	
6		1		8	2				

Užpildyti sudoku lentelę su skaičiais nuo 1 iki 9 reikia taip, kad nė vienas iš skaičių nesikartotų kurioje nors eilutėje, stulpelyje ar paryškintuose 3x3 skyriuose.

Kitaip tariant, reiškia, kad kiekviena eilutė, stulpelis ar kiekvienas iš devynių 3x3 skyrių turėtų būti skaičius 1-9 (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9).

Jurbarko parodų ir koncertų salėje
Birželio 16 d. 12 val.
Atsisveikinimo su chorų koncertas „SU DAINA į GYVENIMĄ“
Dalyvauja:
Jurbarko kultūros centro jaunimo mišrus choras
Jurbarko kultūros centro berniukų choras „Bildukas“
Jurbarko Antano Sodeikos meno mokyklos choras
Marijampolės Šv. Cecilijos gimnazijos choras
Lauksime Jūsų, mieli žiūrovai
Organizatorius: Renginys bus viešinamas Informacinių renginių
Lauksime Jūsų, mieli žiūrovai

Spręskite kryžiažodį ir laimėkite kavinės „Aušra“ įsteigtą prizą!

Praėjusio savaitgalio kryžiažodžio atsakymai. Vertikaliai: Damara. Katakana. Ilona. Titas. Maja. Benas. Ažo. Asta. Bakas. Anas. Ta. Ralis. Inas. Palos. Labas. Batas. Ris. Pa. Japetas. Pasas. Mar. Talis. Kanada. Tiras. Katana. Alas. Samanis. Somosa. Horizontaliai: Dims tipatis. Palata. PAR. Moja. Belas. Ana. Patisa. Ra. Ratas. SA. Balas. Ka. Balos. MAN. Tekis. Ti. Kinas. Tasas. Pakas. Tas. Arakas. Pas. Ibis. Nam. Aratas. Malo. „Žas“. Padas. Rasos. Barasa.

Pažymėtuose langeliuose: pasienis.

LAISVALAIKIS

Šimtmečio receptas
Vasaros uogų pyragas

Ingredientai:

2 pakeliai sausainių,
1 pakelis sviesto,
400 g maskarponės sūrio,
100 g baltojo šokolado,
2 puodeliai uogų,
3 šaukštai cukraus pudros.

Gaminimas

Sausainius sutrinkite iki trupinių ir sumaišykite su ištirpintu sviestu. Gauta mase išklokite kepimo formos dugnā ir šonus. Maskarponę išsukite su ištirpintu balto šokoladu ir gautą masę sudėkite ant sausainių pagrindo. Ant viršaus užberkite 2 puodelius mėgtamų uogų ir gausiai apiberkite cukraus pudra. Dėkite į šaldytuvą porai valandų.

Mielos rajono šeimininkės ir šeimininkai, laukiame Jūsų receptų. Kiekvienam, kurio receptas bus išspausdintas laikraščio rubrikoje „Šimtmečio receptas“, BUS SKIRTAS PRIZAS – gardžiausių prieskonijų rinkinys.

„Aušros“ kampelis

Kuo skiriasi monarchija nuo socializmo?

Monarchijoje valdžia perduoda ma principu „tėvas sūnui“, o socializme – „senelis seneliui“.

Parduotuvėje. Pirkėjas pardavėju:

– Ar jūs man galite atpjauti 100 gramų mėsos?

– Žinoma, galiu. Tik atneškite.

Lietuvos Aukščiausioji taryba sprendžia, kaip elgtis su Maskva. Žodži taria Vytautas Landsbergis.

– Siūlau Maskvai paskelbti karą.

Salėje sumaištis, šurmulyas.

– Jūs ką. Mes gi pralaimėsim!

– Aišku, pralaimėsime! Na ir kas? Vokietija karą pralaimėjo. Japonija pralaimėjo. Užt at kaip dabar ten gerai žmonės gyvena!..

Estija paprašė nepriklausomybės nors penkias minutes. Maskvoje pagalvojo ir sutiko suteikti tas penkias minutes laisvės, galvodami, ką jau čia tokio gali per tas minutes padaryti.

Kitą dieną laikraštis „Tiesa“ praneša: „Vakar 16 val. Estija paskelbė karą Suomijai, o 16.04 val. – pasidavė į nelaisvę.

Sūnus gailisi tévo:

– Téveli, degtiné pabrango. Tau bus sunku – teks mažiau gerti.

– Oi ne, sūneli. Tai tau bus sunkiau. Turėsi mažiau valgyti.

Susitinka miške vilkas zuikį ir saką:

– Zuiki, aš tave suesiū!

– O tu mėsos taloną turi?

Anekdotai iš knygos „Tarybų Sajungos istorija anekdotuose“.

Dėkojame už knygą Justinui Stoniui.

Birželio 8 d. kryžiažodžio nugalėtoja – Edita Liutkienė iš Jurbarko.
Jai atiteko plicerijos „Starpizza“ įsteigtas prizas.

Kryžiažodžių atsakymai redakcijoje priimami iki pirmadienio 16.00 val. Tel.: (8 447) 72 323, 8 652 65 041 (galima siušti SMS).

Malonai kviečiame prisidėti ir kitas Jurbarko įmones steigiant savo prizus. El. p. reklama.mlaikas@gmail.com

Renginiai

PENKTADIENIS, BIRŽELIO 15 D.

Girdžių lankoje

11 val. Renginys „Vasara prie Mituvos“.

Jurbarkų bibliotekoje

14 val. „Saulės ir knygos vienoda paskirtis – šventi ir šildyti“ (susitikimas su rašytoja Violeta Šoblinskaitė).

Jurbarko parodų ir koncertų salėje (cerkvėje)

15 val. Virginijos Tarasevičienės tapybos darbų parodos uždarymas.

Jurbarko Vytauto Didžiojo pagrindinėje mokykloje

19 val. naktinio krepšinio turnyras 3x3.

ŠEŠTADIENIS, BIRŽELIO 16 D.

Jurbarko parodų ir koncertų salėje

12 val. atsiuveikinimo su chorū koncertas „Su daina į gyvenimą“.

Veliuonoje

14 val. XVI respublikinio tradicinio amatų, muzikavimo ir liaudiškų šokių festivalio „Veliuonos kadrilis“ dainų diena.

Eržvilko miestelio aikštėje

19 val. tradicinis sulėtkinis „Antanų polka“.

PIRMADIENIS, BIRŽELIO 18 D.

Jurbarko parodų ir koncertų salėje
Iridaius Švelnio ir Nijolės Švelnienės fotografijos ir poezijos sintezės paroda.

Girdžiuose

10 val. bibliotekos atidarymo šventė.

ANTRADIENIS, BIRŽELIO 19 D.

Šimkaičių bibliotekoje

13.30 val. edukaciniai užsiėmimai vaikams vasaros atostogų metu (vyks iki birželio 29 d.).

KETVIRTADIENIS, BIRŽELIO 21 D.

Viešvilės bibliotekos lauko kiemelyje
17 val. susitikimas su Birute Normantaitė, žolinke, Pagramančio pasakore, kuri žemaičių dūnininkų tarme papasakos apie papročius ir prietarus Joninių išvakarėse.

PENKTADIENIS, BIRŽELIO 22 D.

Joninių šventė

20 val. Viešvilės parkelyje.

20 val. Kartupių kultūros namuose.

ŠEŠTADIENIS, BIRŽELIO 23 D.

Joninių šventė

17 val. Baltraičiškės kaime.

19 val. Žindaičiuose prie administracinių pastatų.

19 val. Tamošių kaime.

Jurbarko dvaro parke

19.30 val. Joninių šventė. Respublikinis vyresnių liaudiškų šokių festivalis „Mituvos sūkuriai“.

 UAB „Merseida“

KELEIVIŲ IR SIUNTŲ PERVEZIMAS

Lietuva – Anglija – Lietuva

- ✓ Patogūs mikroautobusai
- ✓ 2 vairuotojai

Tel.: 8 653 16 818, 8 635 82 095.
+447 704 586 088.

Lina Juškaitienė

lina.mlaikas@gmail.com

Jei ši šeštadienį užsuksite į Eržvilko „Antanų polką“, būtinai atkreipkite dėmesį į Eržvilko bandonininkų kepure. „Eržvilko bandonijos“ muzikantai šiais metais bus ypatingai pasipuošę. Jų kepurės bus aprištos žemės spalvų juostomis, kurias jiems visiems nupynė eržvilkiškė, Eržvilko gimnazijos technologijų mokytoja Laisvūnė Mockuvienė. Ji muzikantams nupynė ne tik 8 juostas kepurėms, bet ir 16 porų juostų muzikantų batams. Jos auksinių rankų darbus demonstruos ne tik bandonininkai. Tą pačią dieną Eržvilko kultūros centre bus atidaryta ir šios pedagogės darbų paroda. Parodos atidarymas taip pat bus birželio 16 dieną Eržvilko miestelio aikštėje vyksiančio tradicinio sulėtkinio „Antanų polka“ programos dalimi.

Nupinti juostas Laisvūnės paprasė Eržvilko bandonininkų vadovę Gintarę Stirbienę, kuri „Mūsų laikai“ ir papasakojo apie darbščią moterį bei jos dovanas muzikantams. Pasidžiaugė, kad bandonininkai bus pasipuošę juostomis ne tik per „Antanų polką“, bet ir Dainų šventėje, kurioje jie tikrai dalyvaus.

Priklasoma nuo siūlų

„Kolegos juokiasi, kad turiu priklausomybę nuo siūlų“, – juokėsi „Mūsų laiko“ trečiadienį kalbinama L. Mockuvienė. Ji sako, kad iš siūlų gali padaryti viską – moka nerti, megzti, siuvinėti. Kiek juostų nupynė – nė nežinanti tikslaus skaičiaus, nes daug išdovanojo. Pina ir ilgesnes, ir platesnes. Pedagogė paaškina, kad tai vienas archaiškiausiai lietuvių amatų – taip Lietuvoje plynė juostas, kol dar staklių nebuvvo. Laisvūnė apie 2,5 metrų ilgio juostą, skirtą juosmeniui ap-

Eržvilko gimnazijos technologijų mokytoja Laisvūnė Mockuvienė „Eržvilko bandonijos“ muzikantams nupynė juostas kepurėms ir batams. Asmeninio albumo nuotr.

juosti, padaro maždaug per 10 valandų.

Laiką leisti tarp siūlų – pats mėgstantiausias pomėgis. Moteris pasakoja, kad kaip kitos mėgsta kartu su draugėmis prie kavutės pasédėti, paplepēti, ji pati pailsi pindama. Šypsosi, kad parinkdama spalvas ir pamedituoja. „Ir dabar pinu“, – sako Laisvūnė, kurią užtikome pinančią juostą iš vilnonių siūlų. „Pinu šiaip sau“, – šypsosi ji. Jei spės, šią jos juostą bus galima pamatyti ir Laisvūnės parodoje.

Paveldimas nagingumas

L. Mockuvienės parodoje bus galima pamatyti ir jos pintų juostų, riešinių, megztų suknelių, nertų staltiesių, siuvinėtų paveikslų ir kitų darbų. „Tokia minimalistinė paroda“, – sako Laisvūnė. Moteris paaškina, kaip jai svarbu neužmiršti ir puoselėti lietuviškas tradicijas – to moko ir savo auklėtinius. Dar Laisvūnei svarbu, kad

būtent jos mokiniai į parodą ateitų. „Kad pamatytu, jog ne šiaip šneku“, – šypsosi mokytoja. Ši paroda nebus pirmoji. Kiek mažesnę parodą ji buvo surengusi gegužės pradžioje Eržvilko gimnazijoje.

Nagingumas perduodamas iš kartos į kartą. Auksines rankas turėjo ir Laisvūnės mama, kuri taip pat dirbo buities darbų (dabar technologijų) mokytoja tame pačiamame Eržvilke. Senelis buvo kriaucius, o mociutė mokėjo gražiausias staltieses nerti. Laisvūnė iki šiol išsaugojo ir brangina mociutės nertas staltieses,

Su šia apranga Eržvilko bandonininkai dalyvaus ir Dainų šventėje.

L & G PAUKŠČIAI

Prekiaujame 2–6 mėn. įvairių veislių ir spalvų vakcinuotomis vištaitėmis.

UAB Rumšiškių (Dovainonių) paukštyne išperinta vienadienais ir paaugintais COBB-500 mėsiniais vakcinuotais viščiuais. Mėsiniai ančiuais ir žąsiukais. BIG-6 mėsiniai kalakučiuais. Komb. „Joniškio grūdų“ pašarais.

Priimami užsakymai 1–2,5 kg sveriantiems mėsiniams viščiuukams.

Tel. 8 651 53 582.

Sertifikuota metalinių statybinių konstrukcijų ir laiptų gamyba.

BARKŪNU G. 2, JURBARKAS

PARDUODAME

KVARNINI SMELI
DAZUS IR GRUNTA METALUI

Plazminis įvairių formų detalių išpjovimas.

Nerūdijančio plieno turėklų ir tvorelių gamyba.

Tel. +370 614 53 971. El. p. info@kesek.lt www.kesek.lt

06.15 Pn

+15

+24

Debesuota
Vėjas ŠV 5 m/s
Saulė teka 04.42
Leidžiasi 21.57
Jaunatis

Jolanta, Vitas, Tanvila, Bargailė, Krescencija.

06.16 Št

+17

+27

Debesuota
Vėjas Š 2 m/s
Saulė teka 04.41
Leidžiasi 21.57
Jaunatis

Banas, Julita, Tolminas, Jūra.

06.17 Sk

+17

+29

Lietus
Vėjas PR 4 m/s
Saulė teka 04.41
Leidžiasi 21.58
Jaunatis

Grigalius, Daugantas, Vilmantė, Adolfas, Laura.

06.18 Pr

+18

+23

Lietus
Vėjas V 7 m/s
Saulė teka 04.41
Leidžiasi 21.58
Jaunatis

Marcelinas, Morkus, Ginbutas, Vaiva, Arnulfas, Marina.

06.19 An

+14

+20

Lietus
Vėjas ŠV 3 m/s
Saulė teka 04.41
Leidžiasi 21.59
Jaunatis

Julijona, Romualdas, Dovilas, Ramunė, Deodatas, Romas.

06.20 Tr

+14

+17

Debesuota
Vėjas V 4 m/s
Saulė teka 04.41
Leidžiasi 21.59
Priešpilnis

Florentina, Žadvalinas, Silverijus, Žintautė, Nandas.

06.21 Kt

+12

+23

Lietus
Vėjas V 2 m/s
Saulė teka 04.41
Leidžiasi 21.59
Priešpilnis

Aloyzas, Galminas, Vasarė, Alicija.